ఓం

త్రివేణీ సంగమ సంగీత తరంగిణి

యను

క్షేత్ర ప్రశంసమాల

(ర చ యి త లు)

కర్నూల్ జిల్లా (ఆంధ్ర) వాస్తవ్యులును ప్రస్తుత నివాసము హైద్రాబాద్ జిల్లా షాబాద్ తాలూకా సర్దార్ నగర గ్రామ నిలయులగు శ్రీ మహమ్మద్ అబ్దుల్ రహమాన్ ధడాఖ జ్యేష్ఠపుత్రుండును శ్రీ కుమారస్వామి యతివరుల ప్రియశిష్యుండునగు మహమ్మద్ అబ్దుల్ అజీంధడాఖ గారి కవిప్రణీతంబయ్యె,

ప రి శో ధ కు లు

గుంటూరు జిల్లా పల్నాడు తాలూకా వైదపుర నివాసులగు వే॥ బ్ర॥ శ్రీ ఘటము సత్యనారాయణ శర్మగారిచే పరిష్కరింపబడినది.

(ప్ర కా శ కు లు)

కీ॥ శే॥ తాటివీరమల్లయ్యగారి కుమారులు శ్రీ తాటి యెల్లయ్యగుప్త బట్టలవర్తకులు తాలూకా షాద్ నగర్ మరియు సర్దార్ నగర్ గారి ధనసహాయ్యమున ప్రచురింపబడియె.

శ్రీ హేవళంబి సం॥
వైశాఖ శు॥ ౧ మీాలు
ది 1–5–1957

మొదటి కూర్పు
(౧౦౦౦) ప్రతులు.

ఓం

శ్రీరామచంద్ర గురు పరబ్రహ్మణేనమః

ఉపోద్ఘాతము

ఉ॥ జ్ఞానము తెల్పుచే కవన పద్ధతియందు ప్రసంబుసందుసన్
జీవనముసంపుచ్చ్యము నిచిక్ కళలందు పసందుజెందు మేల్
త్రోవయు త్రోవబోవ తోలుతో ల్లసప్రట్టిన తాపు తావులో
పావరమైన సత్కవన భారనుదూరము సేతురా బుధుల్॥

కం॥ లింగశరీరములోని య । మాంగల్యము శుద్ధగానుట
మానుషధర్మం । బంగములోపలి యమునా
గంగాస్నానంబెదాని కర్తృత్వమిలన్॥

కం॥ వాణియు యమునయు గంగయు
ప్రాణులలోనదులునాచు ప్రాబిలుకులతో
వీణానాదముసేయ పు । రాణీకులు
శృతులవినరు లక్షమిపుగమిన్॥

వ॥ నిర్వికార నిరంజన మనోరంజితులగు మహాశయులారా జీవులకు జీవనము పావనమైన జీవనమే. జీవనమనగా నీరు ప్రతిమాలిన్యమును పరిశుద్ధి జేయుటయేగాక బలము తేజము ఆయువు ఆరోగ్యము ధైర్యము కళ కాంతి బుద్ధి ఆలోచనా శక్తుల నిచ్చుటకు ప్రతిమానవునకు ప్రధానమైన వస్తువ. అట్టినీరు వట్టిపోవక కట్టుబడక బహుళమునై ప్రవహించునది నది. నదు లసంఖ్యాకములు పుణ్యప్రదములు అట్టి నదుల మునింగిన మానవుల మేనుల పూసిన ధూళిధూసరితములను పోగొట్టుటయే గాక పుణ్యమును కూడనిచ్చును. అందు ముఖ్యము గంగా యమునా సరస్వతులు అవి పరోక్ష

ములు, అపరోక్షములని రెండు విధములు కన్పించుట కన్పిం
చకపోవుట. కనుగొనునవి నేత్రములు అవి రెండు విధములు.
చర్మచక్షు జ్ఞానచక్షు జ్ఞాననేత్రము కాయశోధనకు కంచు
కాగడ. అది ఆధారచక్రము మొదలు సహస్రారమువరకు
కలిగిన డెబ్బదిరెండు వేల నరముల ప్రాణత్రాణ స్థానములను
గల కళల కనిపెట్టుచుండును. దేహము లోగల గంగాయమునా
సరస్వతీనదుల నదీగనంబుల దేహికి అనుభవము చేయుచుం
డును. కాయములో మనోబుద్ధి చిత్త అహంకార సంధులన్గల
అజ్ఞాన మాయామూర్తైక త్రిమలముల శుద్ధిచేయుచు త్రిగు
ణంబుల గుణకర్మలంటనీక దేహికి ఉదాహరణంబులు తను
వులో కనుపింపజేయుచుండును. జ్ఞాననేత్రాగ్నిమును గురుపద
బాలభాస్కరోదయముచే కని గంగా యమునా సరస్వతీ
నదుల ప్రతినిమేషము స్నానము చేయ నెరిగి ఆబలమున
త్రికూటస్థాన మెక్కగలిగి కోటి సూర్యప్రభా భాసమైన
నొక్కగోటినిగాంచి ఆమె నోటిమాటలువిని అవి కొన్నిపాట
లుగా నేనుచెప్పుచూనినందులకు ప్రాజ్ఞులైనవారలు సంతసింతు
రేమో అజ్ఞులైనవారలు నిరసింతురేమో దూషణ భూషణ
తిరస్కారంబులుశరీరంబునకుగాని ఆత్మకులేవు. వానితో నాకు
పనిలేదు.

ఇట్లు విన్నవించు

విబుధపద విధేయుడు

మహమ్మద్ అబ్దుల్ అజీంధడాఖ

పరిశోధకాభిప్రాయము

క॥ పరిశోధననే జేయుట । పరిశోధించుటలుగాదే
ప్రణవము అదినా । అరచేతనున్నదా హరిహర
సరసీజోదరులకు అందనిదిగదా॥

క॥ పరిశోధననే జేయగ । కరువలి స్తంభించి కంచు
కాగడగొనిమై । మరుగుల తిరిగెడి యాతల । వరినా
మెరుగులనుదిద్ద వరగణపతినా॥

క॥ పరిశోధననే జేసితి । పరిపూర్ణంబైన బ్రహ్మ
భవనముముందున్ । దిరిగెడిసదుల మునింగెడి ।
తరుణుల తనువులను తళ్కు । తళ్కులనెల్లన్॥

ఉ॥ భావకవిత్వమిద్ది పొరపాటులుకల్గిన కల్గవచ్చుమై
దేవళమందు దేవుని మదిన్గనిపింపగజేయు శబ్దముల్
తావులుతప్పవచ్చు కవితావనితామణి బ్రహ్మపూరి
సంభావితపుష్పలావికగ బల్కగదా అదిచాలదా కళల్॥

ఉ॥ ఒల్లనికూరయుప్పనెడు యూహదలంపక తల్లిచంక
జాబిల్లినిచూచుబాలకుని ప్రేముడిగాంచితిదీనినేను
నేపొల్లులుకానరావు పరిపూర్ణరసామృతమూచు సత్కళా
వల్లికలల్లియుండె కొదువల్ గిదువల్ మదిమెంచబోక నా
చల్లనికాంతిలోమరగి । సాగిలిమ్రొక్కితి సంతసించితిన్॥

క॥ తాళముల రాగములతో । మేళనమై భక్తిరక్తి ।
మించెడుదీనిన్ । తూలికగజూచునరుడే ।
కూళసుమీ పగటిగుడ్ల । గూబయెజుమ్మీ॥

ఇట్లు
సుజనవిధేయుడు.
ఘటము సత్యనారాయణశర్మ వై.ద.

గ్రంథకర్త

అజీంధడాఖ

సర్దార్ నగర్

త్రివేణీ సంగీత సుధా తరంగిణి

ప్రథమ భాగము

వినాయక స్తవము

1. కీర్తన—రా॥ మోహన॥ తా॥ ఝంప.

శ్రీ గిరిజావరకుమార శ్రితజనామనోవిహార
నేరమెన్నబోకుర నెరనమ్మియున్నవాడరా
మొరవినర శిసులిడర పరమకృపాకరగణేశ ॥శ్రీ॥
ప్రాకటమునిజనమన విభ్రాజితమత్ప్రభువర
ఏకదంతరానెరా ముల్లోకనేత నీవెరా
సాకుమురా ప్రోకుమురా నీకివె ప్రణుతులుగణేశ ॥శ్రీ॥
కేలుమోడ్చి నీపదముల మ్రోలనిలచియుంటిరా
జాలమువలదంటిరా భవజాలము లెడబాపరా
బాలుడరా ఏలగరా జాలవదేలరగణేశ ॥శ్రీ॥
ధారుణి సద్గారనగర దాసాళిం ప్రేమమీర
కోరినిన్ను వేడెనురా కోరికలీడేర్చరా
బ్రోవుముర కావుముర భూరిదయామయ గణేశ ॥శ్రీ॥

సరస్వతీ స్తవము

2. కీర్తన—రా॥ కల్యాణి॥ తా॥ రూపకము॥

శ్రీకరవరనీలవేణి శ్రితజనావనీ శర్వాణి ॥శ్రీ॥
పరమేష్ఠిరాణి పరమ పావనిజననీ
సరసిజలోచని పాపవిమోచని

సకలభక్త మోక్షప్రదాయని
సురుచిరవీణా నాదవినోదిని
సురనరాది సత్కీర్తిందప్రపోషణి ॥శ్రీ॥
భారతిమాంపాలయామి భవ్యరూపిణి భవాని
ధారుణీసద్దారునగర పురవిహారిణి
సారసమణిమయ హారభూషణి
సరసనుగుణ సత్ప్రకాశిని
సూరిమిహిరాగ రాజాజీం కవి
ఘోరకలుష సంతాపనివారణి ॥శ్రీ॥

ఈశ్వర స్తవము

3. కీర్తన—రా॥ కల్యాణి॥ తా॥ రూపకము

గౌరీనాథ ప్రణవాకృత
త్రిపురాంతకమహాదేవ ॥గౌ॥
కారుణ్యాత్మక ప్రభువర
కామిత దాయక చిద్విలాస
పరమోద్ధర భవవిదూర
భాసుర రజితాద్రివాస
ఫాలనేత్రమాం పాలయ

రామచంద్రమూర్తి స్తవము

4. కీర్తన—రా॥ నాదనామక్రియ॥ తా॥ ఆది॥

శ్రీరామప్రభువరరావేరా । నామనమునని న్నెరనమ్మితిర ॥శ్రీ॥
నీమహిమలు తెలియగజాలనుర । నీవేగతియని మొరలిడితినిర
కామాదిషడ్గుణవిదూరసదా। కాపాడుచుండుముపరాత్పర॥శ్రీ॥

సాకేతనిలయరఘుకులవీర । సాయుజ్యపదవి చేకూర్చుమురర
కాకాసురమదహరరణధీర । కారుణ్యసాగర రమావర ॥శ్రీ॥
సీతాంగనహృదయకమలలోల।పరంజ్యోతిస్వరూపాగమమూల
వాతాత్మజపూజితపదయుగళ । వాణీశనుతాశ్రితజనపాల ॥శ్రీ॥
ధారుణీసద్గార్ నగరవర । ధామాజీం దాసభవభయహర
క్షీరాబ్ధిశయనజగదాధార । క్రూరాసురరావణసంహార ॥శ్రీ॥

సద్గురుమూర్తి స్తవము

5. కీర్తన–రా॥ కేదార॥ తా॥ ఏక॥

గురుచరణములకువందనం।మద్గురు॥మరువకచేసెద ప్రతిదినం॥గు॥
గురుచరణములీహృదయమునందున
స్థిరముగనిల్పియు వదలియుఅహం ॥గు॥
దుర్గుణములుబహు వదలగజేసియు
సద్గుణములుమది నిలుపగజేసెను ।శుభం శుభం ॥గు॥
తారకమంత్రప్రభావము తెలిపెను
తరించెమార్గము గ్రక్కునచూపెను। నిజం నిజం ॥గు॥
తనకరమునునా శిరముననునిచియు
మనమలరగనొక మంత్రము నేర్పెను । జపం క్రమం ॥గు॥
జపమిదిఅజపము త్రికూటిఇదియని
రూపమువిూరకనుగొనె । హంసాక్షరాక్షరం ॥గు॥
కోరికతీర్చెను గురువరుడు మదిగ
కోరిభజించుచునుండుమజీమికి । క్షణం క్షణం ॥గు॥

6. కీర్తన–రా॥ దేశిమిశ్రమ॥ తా॥ ఆది॥

నడునడువే ఇకనుడిబడకే। అత్రివేణీసంగము దాటవే
మడికట్టియు మదికికఓమనసా ॥నడు॥

పద్మాసనమును వేసియు బాగుగ । ఇటుఅటుకదలకకూర్చొ
ముద్రాశాంభవి పట్టియుగట్టిగ । ఊర్ధ్వముచూచుట నేర్చుకో
నీవూర్ధ్వముచూచుట నేర్చుకో
మదిగదిలో పదిలముతో
అదివచ్చేటిధ్వని వినునీవిక। మడికట్టియుమదికిక ఓమనసా ॥నడు॥
రేచకపూరకసుషుమ్న దారి । నడువడి నేర్చుకో వడిగా
నీచాఊచాపాదము లేయుచు । పోవలెకో డిబిడిపడక
నీచంచల మొదలీఅచట
అచలమనే స్థలమునసే
నిశ్చలతత్వముచూడవే। మడికట్టియుమదికిక ఓమనసా ॥న॥
భూచరిఖేచరిలక్షుశణ్ముఖి । ముద్రలునాల్గివిచూడు
ఎంచియుపంచుకోఐదవముద్ర । శాంభవిఅనునదిచూడు
ఈ శాంభవిముద్రనుచూడు
తిర్జనవు వేళ్ళకును
వుంచవెముద్రలపై ఇక । మడికట్టియు మదికిక ఓమనసా ॥నడు॥
సద్గురునగరులోనిలచెలజీము । నమశ్శివాయ ఓం యనుచు
ఊర్ధ్వమునడచేమార్గంబొవలక । పంపిణిస్థళమునుకనుచు
ఆ పంపిణిస్థళమును కనుచు
హరహరఓం శివశివఓం
అనుసహాయమొసగునేఈశుడు।మడికట్టియుమదికిక ఓమనసా ॥న॥

7. కీర్తన—రా॥ శివరంజని॥ తా॥ ఆట॥

సత్ప్రవర్తనఇదేనడతా । సత్యమే మనకర్మరా ॥స॥
రాగులేవై రాగులేగానీ। యోగులేమరిభోగులేగానీ
కర్మమొసలుట ఎవరివశమో

సత్యమేదశరథునితనయుడు । సత్యమునకై పాటుపడుటలు
పితయొసంగిన ఆజ్ఞదాటక । సతిసమేతముకానకేగెను ॥స॥
ద్రౌపతి సైరంధ్రియయ్యె । విరాటుకొలువులో నిలచియుండ
చూచుచుండియుపాండవులు । ఆధర్మకర్మనువీడినారా ॥స॥
అడవిలోసుడిబడుటయే । ఆనలుడుఖేదామొంది రూపము
మారుటే
దమయంతిభర్తనువీడినాడే । స్వయంవరముసకలియలేదే
తప్పెనాఆధర్మకర్మజగమునా ॥స॥
జ్ఞానిగానీజ్ఞానహీనుడు గానిజపతపబలుడుగాని
మానవుండైజన్మమెత్తియు । మానవలదు ఆజీముసత్యము ॥స॥

8. కీర్తన – రా॥ కమాచి॥ తా॥ ఏక.

దాటనునాఓడ దాటించుకృష్ణా
దాటించునాఓడ నన్నాదరించు కృష్ణా ॥దా॥
కృష్ణకృష్ణయనినిన్ను పదెపదేవేడుచుంటి
విష్ణుగోవింద ఈ విశ్వమందుగలుగుమాయా
విపులాబ్ధిదాటించు కృపనాదుపైననించు ॥దా॥
తనుమనుధనమంత నిండీయున్నదిఓడ
దీనబంధుదయాసింధు దిక్కునీవేరకృష్ణ ॥దా॥
డెబ్బదిరెండేండ్లు ఆయువుతో సుడిబడి
దబ్బునదాటించు ఇంక మునుగుతుందికృష్ణ ॥దా॥
మూడుసుడులమునుగబోవ మొగ్గియున్నాదినావ
తోడిచేసి భక్తులతో ఓడనులాగించుకృష్ణ ॥దా॥

నాయంత పాపిసరుడు జగమందు లేడుకృష్ణ
నీచెంత జేర్చి అజీం దాసుని బ్రోవుకృష్ణా ॥దా॥

9. కీర్తన – రా॥ శంకరాభరణము తా॥ తిశ్రగతి.

సాధించు ఓమనసా। శోధించు తారకం ॥సా॥
సాధన మెమంచి । సారమున్నది దీని నెగ్రోలుమ ॥సా॥
ఈడపింగళతిరుగ నేర్చి । జోడుజ్యోతులచూడ నేర్చి
మూడుకాల్వలు దాటనేర్చి । నడువడి నుడువడి విడువక ॥సా॥
మూడు వేణులసంగమున్నది । చూడహం సెటులాడుచున్నది
ఏడుకొండలెక్కిచూడు । జోడుఎవ్వడో జాడ తెలియును
మూఢత్వము విడుచుచు నీవు। గూడుచు ఆడుచు పాడుచు॥సా॥
ఆది అంత్యము తెలిసిచూడు । నీదినాదనిమాని యుండు
పాదు తెలసి గురువుగుట్టు ।బయలులో హాయలుగా
రయమున మేయిలో ॥సా॥
ఏ యే చోటలింగముండు ।మాయవదలిజ్యోతియుండు
కాయభంగము జేసితె అజీం । ఏమది ఈమది చూడది ॥సా॥

10. కీర్తన – రా॥ కన్నడ తా॥ ఆది.

తళాతళాతళుకుల తళుకులోనె మెరుపుల
ఫెళ్ళపెళ్ళయురుముల కానరేతనువుల ॥తళా॥
బంగారుతీగెవంటి మెరపు ఛాయకన్యా
శృంగారవతి అది వలపుఛాయకన్యా
గంగాయమునలో మనుసుదాటదామె
భృంగివలెతిరిగి అంగభంగమయ్యెపోమె ॥తళా॥

ఇడపింగళలో ఉయ్యాలలూగెనాతీ
మూడువేణులపై కులుకుచుండునాతి
రెండుజ్యోతులమిన్నా నాతిజ్యోతిఆమె
నడచి చూచుటకు దారిదొరుకదామె ॥తళా॥

ధనకనకావస్తువులను కోరదాకాంత
ధ్యానజ్ఞానజపతపసుల కోరుఆకాంత
తనలోనిలచియున్న కాంత తెలియదామె
కన్నవారు జూపుటకు కరుణకలుగదామె ॥తళా॥

ఇట్టికాంత చెలిమినీకు దొరుకబోదు ఓఅజీం
పట్టుగురువు పాదములను జూపగలడు ఓ అజీం
నష్టేటబుట్టనీదు మునిగిపోవనామె
పట్టిశ్చనాధుడెవడో కానరాడామె ॥తళా॥

11. కీర్తన - రా॥ శివరంజని తా॥ ఆట.

మనుజులంత మనములో కానరాత్మనాత్మల
మానరే పరనిందలా కానరేశివభక్తుల ॥మను॥
కన్నతల్లి తండ్రిసేవ జేయమతి భ్రష్టాయెనా
అన్నియాత్రలుతిరిగెఘనులు ఇలలోపెక్కండ్రున్నరే ॥
గురువునకు తనుమనుధనంబు దారబోసినవారలే
ధరలోదిరుగబుచ్చుకున్న శిష్యులధికములున్నరే॥మను॥
నీచులనిబహుదిక్కరింతురు చూచికొందరు బీదలా
వూచులాడలరు కాంతకనకము ఆశలోబడియున్నరే॥
విన్నకన్నవన్నివ్రాసిన నీవెఅన్నవు అందురు
ధ్యానజ్ఞానులు పాటవిని ఆనంధమొుంధుచుందురే ॥మ॥

ధరను సర్దార్ నగరమందున నిలచియున్న అజీముదాసు
గురుకుమారస్వామి శిష్యుడు వ్రాసెకీర్తన అందురే॥మ॥

12. కీర్తన - రా॥ దుర్గా॥ తా॥ ఏక.

రామధ్యానంబెకదా మనసజపం। ఓనీదువత్రితం ॥రామ॥
కామక్రోధంబులను కాల్పునదే రామజపం
ఓ రామజపం ॥రామ॥
రామునీనామము స్మరియించి కదా
రుషిమునులైరికదా నీదుజపముచేసిసదా
స్నానస్థానంబెకదా తెలసినిజం
ఓ చేసిజపం ॥రామ॥
గురువుబోధించెగదా తారకమంత్రిమునాడు
పరిపరివిధములతో సాధనజేసి చూడు
గురువుబోధించినదే గుట్టు ఇకపట్టుఅజీం
ఓ నీదుమతం ॥రామ॥

13. కీర్తన - రా॥ పుష్పతిలక॥ తా॥ రూపకము.

తెలియనైతినీ నీరూపురేఖరామ ॥తెలి॥
రామరామయనుటకిటుల । నామమెవరు పెట్టినారో
ప్రేమతో నీతల్లితండ్రి లేక । నీదు మామగారో ॥తెలి॥
నిన్నుజూచినట్టిఘనులు ।ఎవరున్ను తెలుపరైరి
విన్నశృతులు పలుకులన్ని। శూన్యరూపు రామయనుచు ॥తెలి॥
పటమునందు నీదురూపు ।దిట్టముగఎటువ్రాసిరిలలో
పట్టికాగితంబెకాదు తీర్చినారు ।శిలలురాము ॥తెలి॥

రామరూపుడన్నతప్పె ।రామనిరూపుడన్నతప్పె
ఏమిలోచదామెమదికి ।ఏమనందు తెలుపురామ ॥తెలి॥

ధ్యానజ్ఞానమొసగుమనుచు । దీనుడజీం ధడాఖయిటుల
నిన్నుమొరలిడుచు ధర । సర్దార్ నగరమందు నిలచె ॥తెలి॥

14. కీర్తన - రా॥ తోడిమిశ్రమ తా॥ ఆది.

వేగవేగమె ఇకా । త్యాగికావె ఓమనసా
మురళినాదమువినవె । నీవికా
అందు శబ్దము । వినికనుగొనవ
నీవినీ అననిదే । నేనెటులందును అందును
నీవును నేనును ఒక్కచోనున్నను । నున్నను
అన్నినున్ననెకదా । నరజన్మమెఇక
శబ్దమేమది ఇక తెల్పవ ॥వేగ॥
తొలుకులుకొట్టును । పలుకులు మునుగును।మునుగును
కులుకులు తొలుగును । ప్రేమలువదలును । వదలును
కిలకిలనవ్వులు । కల్లభ్రమలన్నియు
ఎల్లకాలమువుండు నావెన్నెల
అందుశబ్దమువిని కనుగొనవ ॥వేగ॥
ఎందరోపోయిరీ । వుందుమామేమిక । మేమిక
సుందరాకారులు । ముని ఘనజనులిల । జనులిల
ఉండుటకు ఓలజీం । సర్దార్ నగరమందున
ఈ ఆశలు ఇకవీడవా
అందుశబ్దమువిని కనుగొనవ ॥వేగ॥

ఇప్పుడే చేసుకో రామునీ ధ్యాన్నము
తప్పితేమతిస్మృతి వుండునాజ్ఞానము । జ్ఞానము
ఇప్పుడప్పుడెప్పుడో । ప్రాణిపెళ్ళిపోవుట
ఈజన్మక దొరుకదుసుమా
అందుశ్రద్ధమువిని కచుగొనవ ॥వేగ॥

15. కీర్తన - రా॥ మధ్యమావతి తా॥ ఆట.

గీతార్థసారముగ్రోలు । మనసా నీతినూతిలోమునిగితేలు ॥గీ॥
గీతచెప్పినదాత । నెరిగి । భీతితోధ్యానించుచుండు
మతము హిందుమతము మనదిది । సతిసుతాదులనేర్పుచుండు॥
గీతార్థమది భగవద్గీత । మామాత పితరులు చదువలేదా
గీతబోధచేసెనాడు । సత్యమేకద అర్జునునికి
సత్ప్రివర్తనలెల్లనేర్పి । ఆత్మనాత్మలో చూపెకృష్ణుడు ॥గీతా॥
పదునెనిమిదియునధ్యాయములు । పారాయణము చేయుట ।
మనధర్మములు
వదలకను బహుపదిలముగను । చదువుచుందురు ఘనులు
ఇలలో
ఆదిఅంత్యమధ్యరహిత । మర్మమెరిగిన భక్తులందరు ॥గీతా॥
శివకేశవపరబ్రహ్మ । ఎవరిధర్మమేదియో । నీదుకర్మ
ఎవరుహెచ్చోతచ్చు ఎవరో । ఎవరువచ్చుచు పోవువారలో
ఎవరుఎవరినిపూజజేతురో । ఎవరుఎవరిని కలసికొందురో॥గీతా॥
మత వాదములవన్ని మానీ । ఆత్మనెరుగు । విజ్ఞానముబూని
ప్రతిదినము ప్రణవంబున్ గల । శ్రుతినివినుచు ఆజీము అల్లా
స్థితినెరిగి సద్గారుజనపుర । జనహితుడు అజీంధడాఖ ॥గీతా॥

16. కీర్తన - రా॥శంకరాభరణం మిశ్రమ తా॥ అడ.

వాదమెందుకయ్యా । పాదుఎరుగవయ్యా । క్రోధము వద్దికపో
మనసాశిద్ధుల । సాధులతో ॥వాద॥
నీవు నేనుఎరుగా । మేనువదలితిరుగ । కనుగొన గురువులతో
మనసాత్వరగానీవికపో
జ్ఞానులైనవారలా । ఆత్మనాత్మబోధల । గానవేమోక్షముకై
హరిహరబ్రహ్మను । కూడుటకోరకై । ప్రాకవెత్రికుటికిపై
త్రివేణులమునుగక । మనసాదాటిపో ॥వాద॥
శివశివయని ఓం । నమశ్శివాయయని। సహస్రపురిజేరవెమనసా
అవనిలోతలువ । పలుకతులువై । కారణకర్తహారుడే
సర్వేశుడే అజీము । బ్రోవును । సద్గార్ నగరములో ॥వాద॥

17. కీర్తన - రా॥ కమాచి తా॥ జుల్వా.

ఇదేమదీకదా । సదా శ్రీరామమందిరం
పదేపదే ఓమనసా । అచట భజనచేయుదం ॥ఇదే॥
పొగడుటకును అలవికాదు । దానివందనం
పగలురాత్రి జపమునకది । ఏకాంతస్థలం ॥ఇదే॥
వెలుపలోకవృక్షమున్నది । దానివైభవం
పూలుపడురంగుల గలది । ఉద్యానవనం ॥ఇదే॥
సాధులంత ఉందురచట । వేసిఆసనం
ఖేదమొదలి రామధ్యాన । మందె అనుదినం ॥ఇదే॥
పాదుతెలియుటకును । గురు । సేవచేయవలె అజీం
ఖేదమొదలి భక్తుడవై । చూడుము నిజమందిరం ॥ఇ॥

18. కీర్తన - రా॥ దేశిమిశ్రమ తా॥ ఆది.

మననియవె । ననుకనుగొనవే । నామొరాలకించవె శ్రీహరీ
నినుతలచెటిజ్ఞానంబొసగుమిక ॥మన॥

మధురమధురమగు। రామునినామా। సారముగోలుటఎటులో
చేరుదునేనెటు తెరలోపలనీ । సదనముజూచుటఎటులో।
నీసదనముజూచుటఎటులో । మదిమైలే । అదిపోదే
మడిగట్టుచునున్నను।శ్రీహరీ।నినుతలచెటి జ్ఞానంబొసగుమిక॥మ॥

చంచలమొదలీ అచలంబొట । ఏమిటిదోనేనెరుగ ।
పంచాక్షరిమంత్రిము । అందుననోట । సాధనజేయుట ఎరుగ।
నేసాధనజేయుట ఎరుగ ।

జ్ఞానినో । నే । నజ్ఞానినో । నే ।
ఈషణత్రయములజిక్కితి । హరినినుతలచెటి జ్ఞానంబొసగుమిక॥

సర్దార్ నగరమువదలిఅజీము । త్రికుటాద్రెక్కుట ఎటులో ।
సహస్రపురమున త్రిలింగములను । దరిశించుట ఇకఎటులో ।
నేదరిశించుట ఇకఎటులో ।

సరగుననీ । దరిజేరే ।
సహాయమొసగ వెశ్రీహరీ । నినుతలచెటిజ్ఞానంబొసగుమిక ॥మన॥

19. కీర్తన- రా॥ దుర్గా॥ తా॥ ఆట.

గోవుమాంసముమనసా తిన్నావా । నీవుసారత్రాగియుసారము
కన్నవ ॥గో॥

గోవుమాంసముతినుచు । సారత్రాగు తెనీకు ।
శివకేశవులధ్యానజ్ఞానంబుగలుగును ।
గోవుక్షీరము పిదికిపిదప । క్షీరమందునతోడుపెట్టి ।
దధిమథించిరవితో వెన్న । తీసెవుపము నేర్చినావా ॥గో॥
గురువుపుత్రుడవయ్యి । యున్నావ। వారిఎదురుక్తముగ మొరుగు
చున్నావ ।
గురువుఆజ్ఞలోనిలచి । గురుగుట్టు సాధించి ।
సురలాసురులు రుషిమునిజన ఘనులైరి ।
మరువకుండిరి గోవుమాంసము । గ్రోలుచుండిరి సారసారము ।
వారికన్నఅధికమైన । వాడవా ఓ సెత్రిమనసా ॥గో॥
దాంగభక్తుడవయ్యి యున్నావా । ఇలలోకొంగజపముచేయు
చున్నావ ।
గంగాయమునలమధ్య । మునిగితేలవుగాని ।
సంగమహేశ్వరము । చేరుట ఎటులనో ।
అంగభంగముచేసినీవు । లింగమూర్తిని జూచుటెటులో ।
భృంగివయ్యి సహస్రకమలము । నందునిలుచుట నీవుఎపుడో॥
పొట్టకొరకై తిరిగేగురువులు । గుట్టుఎరుగరు నీకును తెల్పరు
పట్టుప్రజ్ఞానుండై యున్న । గురువుపాదము .
నోటమాంసము తినుచు । సారత్రాగుట నేర్పును
ఇట్టిధరలో పుట్టితిరిగే । గోవుమాంసము తినుటపాపము
చెట్టుమూలకములవెళ్లే । సారత్రాగుట పాపమండ్రు ॥గో॥
తర్కవాదములన్నినూనీ । తత్వమర్మంబెరిగినవాడే జ్ఞానీ
తుర్కమతమువాడు । అటం । నామమువాడు

సర్దార్ నగరమందు । ద్రాసెతత్వము యనుచు
మిత్రులందరు శతృలయ్యె । ముష్టియుద్ధము చేయబోకుడి
గురుకుమారస్వామిబోధ । సారమిటువలె తెల్పెదీనుడు ॥గో॥

20. కీర్తన - రా॥ దేశి తా॥ ఏక.

ఇద్దుగో సోహందండ । కొట్టచూడు । మాయలముండ
పెద్దలన్న బుద్ధిమాటలన్ని రద్దుచేసి
కొద్దికొద్ది సుద్దులు నా । వద్దచెప్పవచ్చినావు ॥ఇద్దు॥
ఉన్నచోటవుండలేవు । అన్నిచోట్ల తిరుగుతావు
అన్నవిన్నకన్నవన్ని । తెలుపుకుంట వురుకుతావు ॥ఇద్దు॥
తలుపుమూసి । చిలుకువేసి । తలుపులోనెయుండుమంటె
తలుపుతీసి బైటవచ్చి । తల్పులెల్ల తెల్పుతావు ॥ఇద్దు॥
హరిభజనచేసెవారి । హృదయమునందుజేరి
పరిపరివిధముల బుజ్జగించె ముండనీవు ॥ఇద్దు॥
ఇట్టిచర్య లొదలకున్న । పట్టిఅజీం కట్టునన్న
కొట్టికొట్టి తోడ్క_త్తీసి । ఏడ్చినగాని వదలడన్న ॥ఇద్దు॥

21. కీర్తన-రా॥ ఆనందభైరవి॥ తా॥ రూపకము.

ఎటువలెస్తుతిఇంతునిన్ను । కృష్ణా ।
శ్రీహరియనినే ॥నెటు॥

ఇంటిమింటిమధ్యనీవు । దండిపైనగుండుఎక్కి ।
వేడుకలలరగ వీణావాయించుచు ననుగాంచకున్న ॥ఎటు॥
నేనునేను యనెడునాదు । మేనునిన్ను గాంచదేమొ ।
నన్నునీవుగాంచుచున్న । మేను అష్టగించియుండు ॥ఎటు॥

ఒంటి స్తంభపు మేడయందు । రెండుద్వారములకుమీద ।
జోడుజ్యోతులందు జ్యోతి । వయ్యి నీవు వెలగుచుండ ॥ఎటు॥
భక్తులెల్ల భ్రమసియున్న । ముక్తికాంతను గలసినీవు ।
జ్ఞప్తిమరుపు స్వప్నమంమ । త్రికుటాద్రిపై దిరుగుచున్న॥ఎటు॥
నేను మేనువదలులోన । నిన్ను స్తుతిజేయునట్టి ।
ధ్యానజ్ఞాన మొసగజీము । మొరలిడెనిసు ఇటులకృష్ణ ॥ఎటు॥

22. కీర్తన–రా॥ కాఫిమిశ్రమ॥ తా॥ ఆది॥

సాకి॥ కాశిచూచీ । మధురచూచీ । తిరిగితియాత్రలుఅన్ని ।
ఎచ్చటప్రభువు । దొరకక నేను । వచ్చితిహరిననుబ్రోవు॥

చ॥ నీద్వారము నిలచినయోగీ ॥నీద్వా॥
కోరా నేనా తనుమనుధనము । దరిశనమిచ్చి బ్రోవునన్ను॥
మూడుమూళ్ళలోచిక్కి । చూడత్రికుటిఎక్కి ।
సుడిబడుచున్ననునే । సుడిబడుచున్ననునే ।
ఇడపింగళ । ఆ । సుషుమ్నదారి ।
నడుచుచువస్తివిరాట్ । నడుచుచువస్తివిరాట్ ।
కోర నేనాతనుమనుధనము । దరిశనమిచ్చి బ్రోవునన్ను॥
ధర్మకర్మలుచేసి । ధ్యానజపముచేసి
నినుగానకయున్న నే । నినుగానకయున్న నే
దరిశ భిక్షగై కొనిదీక్ష ।
చేసిఅజీముదాస్ । చేసిఅజీముదాస్ ।
కోర నేనాతనుమనుధనము ।దరిశనమిచ్చిబ్రోవునన్ను॥ద్వా॥
దీనబంధువునీవే । దయాసింధువునీవే
దీనశరణ్యుడవు । దీనశరణ్యుడవు ।

దోసిళ్లొగ్గి సద్గురుసగరులో ।
మొరలిడుచున్నను రా । మొరలిడుచున్నను రా ।
ఘోర నేనా తనుమనుధనము। దరిశనమిచ్చి బ్రోవుమన్న ॥ద్వా॥

23. కీర్తన-రా॥ మాయమాళవగౌళ॥ తా॥ ఆట.

నిక్కం సద్గురుమంత్రం । తిక్క లేపినదే ।
సత్యం । ఓంకారంబు । బిందై నిల్చినదే ॥నిక్కం॥
సోహం । కర్తవ్యం । పిక్క । పెర్గిమరువనిదే ।
స్పష్టం । చూచినవంటె । తిక్క లేచినదే ॥నిక్కం॥
నిత్యం । తారకమంత్రం । పఠనచేయనిదే ।
సత్యం । చూచినవంటె । బిత్తర కొట్టినదే ॥నిక్కం॥
గర్వంబొదలియుధర్మ । కర్మచేయనిదే ।
మర్మంబెరుగవు గురువు । శిక్షచేయనిదే ॥నిక్కం॥
సర్వం । తారకమంత్రం । భక్తులెరిగినదే ।
సూత్రం । వేదం । అజ్ఞం । అంతు తెలియనిదే ॥నిక్కం॥

24. కీర్తన-రా॥ యమునాకల్యాణి॥ తా॥ ఏక.

నీతో తెలిపితి ఇటువలె । నాగతి ।
సనుబోవ పెజననిరో । పార్వతి ॥నీతో॥
త్రిమూర్తులలో । నేనెవరిస్తుతించుదు ।
త్రికర్ణశుద్ధిగ । త్రిపురసుందరి । పార్వతి ॥నీతో॥
నిరూపమును । నేనెటుపూజింతును ।
హరిహరయనినే । నెవరికి మొక్కుదు । పార్వతి ॥నీతో॥
సమానులేకద । త్రిమూర్తులందరు ।
ఉమామహేశ్వరి । ఎవరినివదలుదు । పార్వతి ॥నీతో॥

ఓంశబ్దంబున । ప్రసన్నమయ్యెన ।
ఉకార । అకార । మకార । పురుషులు పార్వతి ॥సీతో॥
ముజ్జగములునిను । మొరలిడుచుండగ ।
నిజముగఅజేము । నిరతముసమ్మతి పార్వతి ॥సీతో॥

25. కీర్తన – రా॥ కాఫి॥ తా॥ తిశ్రగతి.

నేనెట్లుందునమ్మా । ఈవూళ్ళో ॥నేనె॥
నాదేమున్నదక్కా । ఈ వూళ్ళో ॥నేనె॥
నానాథుఁడుండేది । పంచభౌతికపట్నం
నవద్వారములబంగ్లా । ఆవూళ్ళో ॥నేనె॥
ఆబంగ్లకుచుట్టొక్కకోటున్నది
నాకోటలో । మధ్యాన బంగ్లున్నది
ఆత్మసాక్షాత్కారమైనట్టి వారంత
ఆత్మనాత్మతోగూడి । నాథునికంటారు। ఆవూళ్ళో॥నే॥
ఆబంగ్లకు । ఆరేసిమెట్లుండు
ఆమెట్లకు । ఆర్వూరు । అధికారులుంద్రు
అమనస్కమైయుండి । అజపగాయిత్రెరిగి
జపముజేసెటివారు । ఆవూళ్ళో ॥నేనె॥
ఆపురమందు । ఆర్వూరుచోరులు
పాపకారులు । ధీరులుశూరులు
ఆఆరుమెట్లెక్కి పోయెవారలనెల్ల
క్రిందికిపడద్రోచి । కొట్టుచుండెడివారు । ఆవూళ్ళో॥
నేనెక్కజాలకనమ్మా । ఆమెట్లు
అన్నిఇచ్చట పడుచున్న । ఇక్కట్లు

ఎన్నాళ్ళు బ్రతికున్న । కొన్నాళ్ళే ఈపూలో
చేర్చండిసన్నింక। ఆపూళ్ళో ॥నేనె॥

జోడుజ్యోతుల । జ్యోతిఅచ్చట
మూడువేణుల । సంగంబచ్చట
ఆడుచున్నది । హంస। ౨౧,౬౦౦। ఇరువైయొక్క అర్నూర్ల
చుట్టాది ఆపూళ్ళో ॥నేనె॥

నేనుండేది సర్దార్ నగరము
నేకోరదే సహస్రారము
నాకేమిభయమింక । గురువుకుమారస్వామి
చూపించగలడజీం । శివలీలనీకింక । ఆపూళ్ళో ॥నేనె॥

26 కీర్తన – రా॥ కన్నడ తా॥ ఆది.

తనతనతనువుల । మనుసుపలికె పలుకుల
వినివినిపీనుల । నవ్వారేజనులిల ॥తన॥

తనతనతత్వమును । తరచిచూడలేక
మానాభిమానమును । తానువీడలేక
నేనెనేననుచుండే । భూతముసోకె
జ్ఞానిని నేననుచు అజ్ఞానినైపోయె ॥తన॥

జననిజనకులపై । మనసువిసిగిపోయె
ధనకనకాలక్ష్మిపై । ఆశలధికమాయె
మనసా రామయనె । శబ్దమొదలిపోయె
తనకథయేఅజీం । దాస్ ఇటువ్రాసె॥ తన॥

27. కీర్తన - రా॥ ఖరహరప్రియ తా॥ ఆట.

ఏది బ్రహ్మ । బ్రహ్మం । ఏదితత్ । ఏదిత్వం
ఏది తెలుపుమనసా । బుద్ధి ఆత్మచిత్తం ॥ఏది॥
౧ సృష్టికన్నను మున్ను । సృష్టికర్తెవ్వడో
సృష్టిఅయ్యెనపిదప । కానరైతి ॥ఏది॥

ఏది నేనునీవు । ఏదిమనము కాము
ఏది నేనుదీవు । ఏకంబయ్యేస్థళము ॥ఏది॥
౨ సృష్టిసూన్యముకర్త । సర్వంబు సృష్టించె
నిష్ట ఎటులచేతు । ఇష్టముగను ॥ఏది॥

ఏదిస్నానస్థానం । ఏదిధ్యానస్థానం
ఏదిజ్ఞానాజ్ఞానం । ఏదిప్రాణాయామం ॥ఏది॥
౩ దృష్టికిక్రీలీల । విశ్వంబుగనిపించె
అదృశ్యమానని । వలికిరెల్ల బుధులు ॥ఏది॥

ఏది ఆఅజపగాయిత్రి । మంత్రం
ఏదిరాకపోకలయందుండె స్థళం ॥ఏది॥
౪ కష్టపడుటే కాని । నీసృష్టి కనుటకు
దృష్టి తెలియకమున్నె । మృత్యువచ్చు ॥ఏది॥

ఏదియోగాగ్నిచే । భస్మమావస్తువ
ఏదియే అంగంపై చేయుదంలేపనం
౫ సృష్టిలయకర్త ప్రభు । విరాట్పురుడవీవె ॥ఏది॥

ఏదిసున్న అర్థం । ఏది ఓంఓంకారం
ఏది శంభుమయం । ఏదిశంఖునాథం
౬ స్పష్టముగనిన్నుధ్యానించె । జ్ఞానమొసగు ॥ఏది॥

ఏది ఆది అంత్యం । ఏది వేదవాదం
ఏది సుశబ్దంబు । ఏదియోనిశబ్దం
ఇష్టమాకోరికె నెరవేర్చు । ఇదియొనొకటి ॥ఏది॥
ఏది భక్తిభావం । భక్తులకు వదనం
ఏది సత్తుచిత్తు । అజీం ఆనందం
అష్టభాగ్యంబు ఇదెగదా । అజీంధడాఖ ॥ఏది॥

28. కీర్తన – రా॥ కమాచి తా॥ ఏక.

గురు వేకదా । గురిచూపెగదా
గురుతు లేని ఓనమాలు నేర్పెగదా । హరి ॥గురు॥

గురుగుట్టుఇదీ । జ్ఞప్తివుంచుమది
గురువుగుట్టు కన్నమున్ను । ఓం మేకద । హరి ॥గురు॥

ఓం అక్షరంబిది । బీజాక్షరంబిడి
త్రిమూర్తులకు । జన్మస్థానమెకద । హరి ॥గురు॥

బఅర్ధమేమొఅది । నాఅర్ధమేమొ అది
మః శివయఃకున్ను । సున్నలేకద । హరి ॥గురు॥

పురాతనంబగు । హిందూమతంబిది
పూర్వకాలతరుణమిదియేకద । హరి ॥గు॥

నూమాతపితలంత । మాతాత తాతలంత
నామభజనచేసుకుంటు ! దాటిరేకద । హరి ॥గురు॥

సున్నఅరసున్నఅజీం । వున్నవిసర్గః అజీం
అన్నవిన్న కన్నగురుని । బోధయేకద । హరి ॥గురు॥

29. కీర్తన - రా॥ కల్యాణి తా॥ రూపకము.

మూడడుగులు । నడువజాల । ఏడుకొండ లెక్కు టెటుల॥మూ॥
తోడుఅయ్యె వెంకటరమణ । లాగుకోకొండలమీదనన్ను॥
మొదలిడగురుబోధచేసె । గురినిలుపుటసాజ్ఞచేసె
త్రికూటాద్రిపై తిరుగుమనుచు । శిరమున తనకరముమోపె॥
దిగువకుదిగివచ్చునపుడు । సొగసగు శృంగాటమధ్య
జగజగజ్వాలజ్యోతి । దిగులొందక రమ్మనెనను ॥మూడ॥
రాకపోక లెరిగించెను । కాకచల్యాలన్ని తెలిపె
ఏకధ్యాంధమది ఇదియని । ఏకమయ్యె స్థళముచూపె ॥మూ॥
అండపిండమనున దేమొ । నిండిన బ్రహ్మాండమేమొ
ఉండి ఉండ లేని దేమొ । దండిరహస్యమును తెలిపె ॥మూడ॥
ధర్మకర్మవదలవద్దని । అధర్మకర్మలొదలుమనెను
మర్మమెల్ల తెలిపెఘనుడు । శర్మకుమారస్వామిగురుయతి॥
వారిశిష్యుడీఅజీము । స్థిరముగ గురుపాదములను
శిరము యురమునిల్పితాను । సర్దార్ నగరమందెనిలచె॥మూ॥

30. కీర్తన - రా॥ తోడి తా॥ ఆది.

కారుణ్యాత్మక । పరమపురుష । శ్రీనాయక
కాపాడరారా ॥కారు॥
క్షీరాబ్ధిశయన మురహర
మురళీధర । దామోదర
వేగబ్రోవరారా ॥కారు॥
పరాశరాదిమునివర

పరమోద్ధర । వారిజోదర
దరిజేర్చవేరా ॥కారు॥

సర్దార్ నగరప్రభువర
కరుణాకర । సుగుణాకర
వరదాజీం । భవదూర ॥కారు॥

31. కీర్తన – రా॥ దుర్గా తా॥ ఆట.

తల్లిగర్భమునుండివస్తినీ । ఎల్లజనులకు శరణార్తిజేస్తినీ
అల్లామహాప్రభు । అంతఃకరుణేగానీ
అంతుతెలియనిజన్మ । ఈజన్మసృష్టించె
అంటుఅంటని । ముట్టుముట్టని । ముట్టునిలచియు ముద్దగట్టెను
అట్టిముద్దలో ఇట్టిజన్మ । సృష్టిజేసెను ఈశ్వరుండు ॥తల్లి॥

ఎన్నిజన్మములెత్తివస్తినో । నేనునరుడని ఇలలనిపిస్తినో
నేనునేననుచుండి । నామేనుఇటువచ్చి
నేనోతానోకానో । తనలోననింకెవరో
ముట్టులోనెపుట్టివస్తిని । ముట్టువెంటనెకట్టితెస్తిని
వట్టిభ్రమలేకాని । మేను । గొప్పమలమూత్రములగుంట॥

ఉచ్చస్థానమెనేననియంటవా । లేకనీచస్థానమెనమ్మియుంటవ
నీచులూచులు అంత । ఏదారివచ్చిరి
ఉచ్చస్థానమొలేక । నీచస్థానమోనీదు
వచ్చినట్టిదె నీచస్థానము । మెచ్చుచుంటివి మోహమునను
హెచ్చుతచ్చుఇందు ఏదో । చూడు జ్ఞానీవై అజీము॥తల్లి॥

22. కీర్తన - రా॥ పూర్ణకాంభోజి తా॥ ఏక.

విడ్వపురో । ఆశలన్ని । నెరసినకాని వెంట్రుకలన్ని
గడిచెలరువదిఐదేండ్లు । ఈడ్చుచున్న నరములన్ని ॥విడ్వ॥
రక్తమంత క్షీణమాయె । శక్తిఅంత తగ్గిపోయె
జ్ఞప్తిలేకుండనాయె । వణకుచున్న అంగములన్ని ॥విడ్వ॥
కండ్లుకానరాకుండాయె । పండ్లుకొన్ని వూడిపోయె
రెండునొప్పులధికమాయె । పీడిస్తున్నరోగములన్ని ॥విడ్వ॥
రామారామయనుటరాదు । తామసంబు తగ్గిపోదు
మమత్తై తెలేనేలేదు । భ్రిమలెక్కువాయెకొన్ని ॥విడ్వ॥
లొట్టలైనదౌడలమీద । సొట్టసొట్ట ముడతలన్ని
గట్టిగానె సబ్బురుద్ది । పెట్టుకున్న మొగ్గలన్ని ॥విడ్వ॥
సాధుసత్పురుషులతో । వాదుచేయవలదు అజీం
బీదసాదసజ్జనుల । తగులునీకు హత్యలన్ని ॥విడ్వ॥

33. కీర్తన - రా॥ ముఖారి తా॥ తిశ్రగతి.

బిక్షమొసగుమా । పక్షివాహన। శేషశయన। రక్షించుమా॥
బిక్షమడుగవచ్చియున్న । బిక్షగాని తప్పులెన్న
రక్షకులన్యాయమకాన । శిక్షచేయపూనియున్న
మి. బిక్షంబడిగిననాపై । దీక్షణమెందకుకృష్ణా
శిక్షకుబద్ధుడనేనా । పాండవపక్షపుకృష్ణా ॥బిక్ష॥
ధనముబల్లను । ఘనముగాను ధాన్యమివ్వ। నిన్ను వేడను
ధనధాన్యములివ్వ నన్ను । ధనికులు పెక్కండ్రుయున్న
నేనుఒకటికోరియున్న । మనసుననిను నిలుపుమన్న

మి. ధ్యాన్నమునిను నేజేసెటి । జ్ఞానంబొసగుము కృష్ణా
మానాభిమానమునీదే । నాదిదికాదికకృష్ణా ॥బిడు॥
నిన్ను విడువను । ఎన్ని ఇడుములొబడినను । నీదు పదము
లొదలను

దీనుడనై నేనజీము । మనసులున్న వన్ని యన్న
దీనపోషనీతో నేను । మనవి ఇటుల చేయుచున్న
మి. మూడుయవస్థలయందున నీవె । మెలుగుచుండవె కృష్ణా
జోడుగనుండె జ్యోతులమధ్యన । వీణాగానముచేయవె
కృష్ణా ॥బిడు॥

34. కీర్తన - రా॥ భీంపలాస్ తా॥ ఆది.

గురువుబోధచేసెగ । కోర్కెనెర వేర్చగా
తారకమంత్రప్రభావము తెలిపి । తరించెమార్గముచూపెగా
ఓ॥ వెర్రిమనసావింటివి । కంటివి । చంచలమొదలగ రాదా॥
చంచలమొదలగ రాదా ॥గురు॥

ఒకటిరెంటిమూటిని । ఏకముచేసివాటిని
రాకపోక ఆశలొదలి । ప్రాకుతి్రకూటము సూటిని
ఓ॥ త్రివేణిసంగమ మైదవరంగము । మనసాదాటగ రాదా
మనసా దాటగరాదా ॥గురు॥

ఆమవస్కంబని వొర్లెదవు । ఆత్మశుద్ధిగ జేయవు
ఆత్మానాత్మవిచారణ జేసి । అంతరాత్మను కానవు
ఓ॥ సత్వరజస్తమ । త్రిగుణాత్మవునై । దుర్గుణమొదలగ రాదా
దుర్గుణమొదలగ రాదా ॥గురు॥

ధర్మకర్మలుమానియు । అధర్మకర్మలు బూనియు
నాదుబిందుమర్మంబెరుగక । అధముడవై పోయెవు
ఓ॥ స్వప్నసుశు ప్తిజాగ్రితవస్థలో । మేల్కొతో కుల్కగరాదా
మేల్కొతో । కుల్కగరాదా ॥గురు॥
ద్వైతాద్వైతము రెంటిని । ముద్రాసనలు అన్నిటిని
ఊర్ధ్వముఖమై అజీమువుంచె । నాదంబినవచ్చంటిని
ఓ॥ అచలసమాధి నిశ్చలతత్వము । గురువుగుట్టిదికాదా॥
గురువుగుట్టుదికాదా ॥గురు॥

35. కీర్తన – రా॥ ఝుంజూటి తా॥ ఆట.

ఎవరంటెనేమి । ఎవరనకుంటెనేమి
అంటుండుమనసా । నేవింటుంట ఓం ॥ఎవ॥
రమ్మంటెవస్తుంట । పొమ్మంటె పోతుంట
రాకపోకలఅంటి । అంటుండు ఓం ॥ఎవ॥
వట్టిమూర్ఖుడనేను । అట్టిట్టుతిరిగితె
పట్టికూర్చునబెట్టి । అంటుండు ఓం ॥ఎవ॥
సృష్టిసూన్యముముందె
సృష్టి ఓం అయివుండె
సృష్టి తనలోదాచుకొనియుండె ఓం ॥ఎవ॥
పుట్టిరి ఓంయందు । విష్ణు ఈశ్వరబ్రహ్మ
సృష్టికెల్లను బీజమన్నారు ఓం ॥ఎవ॥
అంటుండు ఓంఅజీం । వింటుంట ఓంశబ్దం
ఝంటభృకుటిమనకు । అంటుండు ఓం ॥ఎవ॥

36. కీర్తన - రా॥ కాంభోజి తా॥ ఏక.

వాడేదూదేకులోడు చూడరన్న
వాడుమాయకాయలున్న । పత్తిఏకునన్న ॥వాడే॥
వాడుకూడ మానవుడు । వానికులముపింజరోడు
వానిపేరు వినరన్న । జ్ఞానిధ్యాని శిద్ధయ్య ॥వాడే॥
దండివంచి సింగిడిచేసి ।రెండుప్రక్కలసరిచేసి
వడిరెండుత్రాళ్ళుగట్టి । మూడుఏకము జేసినవాడు ॥వాడే॥
పత్తితీసి చూచిబాగ । విత్తులెల్లతీసివేగ
శక్తిగల్లగిరకయందు । కిర్రుకిర్రున త్రిప్పెవాడు ॥వాడే॥
తొమ్మిదితొర్రలతడక । నెమ్మదిగా ఆసనమేసి
దుమ్ముగల్లపత్తినెల్ల । దుమ్మూదు ల్పెటివాడు ॥వాడే॥
సిక్కమైనముద్రపట్టి । చక్కగనేకూర్చుండి
దృక్కుపై నెలక్ష్యముంచి । నిక్కినిక్కిచూచెవాడు ॥వాడే॥
నారాయణనరమువిూద । పరబ్రహ్మపిడిచేత
వరుసతోడదెబ్బకొట్టి । హరిఓంశబ్దంవిన్నవాడు ॥వాడే॥
ఏకినంతదూదితీసి । ఏకులొక్కరాసిచేసి
శోకములేనిరాట్నం । గురువుకుమారస్వామి
గురిచూపినట్టితత్వం । పరమభక్తులకెల్లఅజీం
దాసుడై విన్నవించే ॥వాడే॥

37. కీర్తన - రా॥ కీరవాణి తా॥ రూపకము.

వినుసటమది నాదుకృష్ణా । విన్నవించు నీదుమురళి ॥విను॥
కనులకునుకానరావు । ఎన్నడైనచిన్నికృష్ణ

గోవర్ధనగిరి నెత్తియు కృష్ణ । గొల్లలగోవులగాచినకృష్ణ
ద్వారపతి మొరవిని । సభలో । వలువలొసంగినకృష్ణ ॥విను॥

కనివినని దిపదవినీదు । కనుగొను టెటు నేనుకృష్ణ
కనుగొనునది అననేరదు । అనునదికనతరమకృష్ణ
తేరలో మొరలునువినెదవు కృష్ణ । తెరవదలిక ఇటు రాగ దేకృష్ణ
హరికరివరదుడవై తివి । మకరినిద్రుంచియు కృష్ణ ॥విను॥

ఘనులగుమునిరుషులందరు । నిన్ను స్తుతిఇంచిరట
ఎన్ని ఇడుములై నబడిరి । నిన్ను గానరై రికృష్ణ
ద్వారకపురమునివాసివికృష్ణ । తరమానిను కనుగొనుటకుకృష్ణ
అరమరలేక అజీముకు । వరములొసంగ వెకృష్ణ ॥విను॥

38. కీర్తన రా॥ భీంపలాస్ తా॥ ఆది.

గమనించిచూడుమనసా । ఘటమందు ఓంశబ్దం
అమనస్కమై తెమనసా । ఘటమందు ఓంశబ్దం ॥గమ॥

పాటించిచూడునీవు । సాటెంచువాడుఎవడు
నాట్యంబూపాటగీతో । ఘటమందు ఓంశబ్దం ॥గమ॥

సృష్టేమిలేకమున్ను । సున్నొక్కటుండె ననిరి
సూత్రింబుగనిన ఘనులే । ఘటమందు ఓంశబ్దం ॥గమ॥

సృష్టించెఈశ్వరుండు । సున్నందు ఓంశబ్దం
సృష్టిత్రిమూర్తులైరి । ఘటమందుఓంశబ్దం ॥గమ॥

అన్నిటికిబీజమైన । ఓం అక్షరంఅజీము
ఉన్నంతవరకు ప్రాణి । ధ్యానించు ఓంశబ్దం ॥గమ॥

39. కీర్తన - రా॥ బెంగాల్ తోడి తా॥ ఆట.

నాతిరాపఖ్యాతిరా । అది నూతిలో నెయుండురా
నీతికన్యకుమారి సొగసులో । హాయలుమీరియుండురా॥నా॥
రాదురా ఎటుపోదురా । అదినీటిలో నెఈదురా
సాదుమునిరుషి కోట్లజీవుల । సుఖములిచ్చుచుండురా ॥నాతి॥
నల్లరూపుది మెల్ల చూపుది । తెల్ల రేఖలుగలదిరా
కొల్లగనుజగ మెల్ల చూచుచు । వలపుచూపుచుండురా ॥నా॥
బోటిసూటికవాటమందున । నేటుగా నిలచుండురా
సాటివారలతోటి కులుకుచు । మాటలాడుచుండురా ॥నాతి॥
యోగినీ । అదిజోగినీ । అధిభోగినీయైయుండురా
రాగద్వేషులభోగినియున్నై । వారికాగిటయుండురా ॥నాతి॥
నారిరాసంసారిరా । హరిధ్యాన్నవతిఆచారిరా
మేరుగిరి ఇరుప్రక్కలందు । అజీనుచూచుచుయుండురా॥నా॥

40. కీర్తన - రా॥ హరికాంభోజి తా॥ ఏక.

ఓరోరి ఓడోడ । ఓడింక దాటించు
ఓరోరిఓడబాబు । ఆవలింక దాటించు ॥ఓరో॥
మూలధారముమీద । ముద్దుగా నెనడిపించు
మూలమెరిగి మేలికతో । చక్కగా నెనడిపించు ॥ఓరో॥
బ్రిహ్మాధారమీద । బెరబెరఎక్కించు
బ్రిహ్మాండమైనజలము । నుండి వేగదాటించు ॥ఓరో॥
అబ్బరోరబ్బఇది । మణిపూరకంబంట
గెబ్బరోరి తెడ్డేసి । అనహాతంబుతాకించు ॥ఓరో॥

అనహాతంబువదలివేగ । ఈశ్వరునిగుంటకడకు
తనుపుమనువుతోడఓడ । జీవిగడ్డదాటించు ॥ఓరో॥
పురముజేరిగృహమునందు । హరిపూజచేయుటకు
మొరచేయుచున్నడజీం । ఓడవొడ్డుతాకించు ॥ఓరో॥

41. కీర్తన – రా॥ దేవక్రియ తా॥ తిశ్రగతి.

దొమ్మరాటఆడాలెరా । ఓదొమ్మరోడ ।
గడెఎక్కిచూడాలెరా ।
దొమ్మరాటఆడుటకు । రొమ్ముబలమెసెయ్యాలె ।
డమ్ముడమ్మునడోలికొట్టి । కేకవేసిఎగురవలె ।
అంగభావమెరుగాలెరా ।
ఓదొమ్మరోడలింగమునెచూడాలెరా ॥దొమ్మ॥
గడెనుధరణిమీదపెట్టి । వడిమూడుతాళ్లుగట్టి ॥
కుడిఎడమకువరగనివ్వక । తొడపైనెచెయ్యితట్టి ।
చంగూనఎగురాలెరా ।
ఓదొమ్మరోడ । సంగతేమొఎరుగాలెరా ॥దొమ్మ॥
క్రిందడోలుకొట్టుచుండ । పొందుగానెమీదికెక్కి ।
అందరికినిఆటచూపి । ఆనందమొందచేసి ।
భృంగివలెయుండాలెరా ।
ఓదొమ్మరోడ । సంఘమునెవీడాలెరా ॥దొమ్మ॥
దిగువకుదిగివచ్చినపుడు । బిగపట్టితాళ్లకపుడు ।
ఎగదిగకనుచూడకపుడు । జిగిజిగిజవ్వాడెజ్యోతి ।
వొంగివొంగిచూడాకురా ।
ఓదొమ్మరోడ । భంగమయ్యిపొయ్యేవురా ॥దొమ్మ॥

దొమ్మరికినిదొమ్మరాట । సమ్మతిపిల్లలకాటపాట ।
నెమ్మదిగాదుఇళ్ళలోఅజీం । నీదుపాటమాటఝూట ।
గంగలోనెముంచాలెరా । ఈపాటమంచి ।
సంఘములోవుంచాలెరా ॥దొమ్మ॥

42. కీర్తన - రా॥ సురట తా॥ ఆది.

సాకి॥ రామునికథా । ఆత్మలోయున్నదీ ।
వీనులవినవదిఏలా । మనసా ॥రాము॥

పల్లవి॥ మనఆత్మనుఘటమునమరచీ । ఆరాముని వెతకుటఏలా।
రామునిధ్యానముచేయకమనసా । రామునిశోధన లేల ।
కామితఫలము । నిష్కామఫలితము ।
తామసగుణమునకానకజీము ।
నామరూపగుణరహితునివిడచి । నాశనమయ్యేవేలా।
మనఆత్మనుపీడవోయి । మనసాభ్రమలు ॥రాము॥

43. కీర్తన - రా॥ నాదనామక్రియ తా॥ ఆట.

వినవప్ప । శివశంభులింగా । నీవువినకున్నవినరేమి ।
పార్వతీ । గంగా ॥విన॥
నిరతమునినునమ్మినాను ।
నీస్మరణజేసెటిజ్ఞానంబాసగుమన్నాను ॥విన॥
మనసునిల్వాదునిల్పులింగా । నామనసందునీవన్న ।
నిలిచుండులింగా ॥విన॥
వెండికొండనుఎట్లుచూతు ।
ఈకండ్లచూపులో చూపుకొంతనిల్వాదు ॥విన॥

త్రికుటాద్రిననుజేర్చులింగా ।
ఆత్రివేణిసంగముదాటించులింగా ।
ఎటువలెపూజింతునిన్ను ।
నాఘటమందుఎచ్చోట గన గొందునిన్ను ॥విన॥
అభిషేక మెటుచేతులింగా ।
నాకభయమిచ్చియుబ్రోవు నాభావలింగా ॥విన॥
త్రిగుణాతీతుడవయ్యానీవు । మాత్రిగుణాత్మఆత్మపై ।
నిలచియున్నావు ॥విన॥
భక్తవత్సలమూర్తిలింగా । నీభక్తిఅజీముకు ।
జ్ఞప్తివుంచులింగా ॥విన॥

44. కీర్తన – రా॥ కాంభోజి తా॥ ఏక.

ఏడుకొండలమీద । వెంకటేశ్వరుడున్నాడు ।
చూడపోదముపాండి । మమ్ములరమ్మన్నాడు ॥ఏడు॥
ముడుపులన్నియువెంటకట్టుకరమ్మన్నాడు ।
మడిచ్చిపెట్టెలోపెట్టి । మరిచిరావద్దన్నాడు ॥ఏడు॥
గల్లలోవేసినడబ్బు । తియ్యవద్దంటన్నాడు ।
గల్లవాడినవారు । వడ్డీఇవ్వండన్నాడు ॥ఏడు॥
వట్టిమొక్కులుమాకు । మ్రొక్కవద్దంటన్నాడు ।
కట్టిముడుపులుపెట్టి । మొక్కులుమొక్కండన్నాడు ॥ఏడు॥
రెండుపట్టాలదారి । నడచిరమ్మంటన్నాడు ।
దండిగుండ్లనుదాటి । తిరుపతిరమ్మన్నాడు ॥ఏడు॥
ఏడుకొండలమీద । సూటిగరమ్మన్నాడు ।
జోడుజ్యోతులపైన । తానువుంటనన్నాడు ॥ఏడు॥

నిలచిభక్తులమది । యందెవుంటనన్నాడు ।
పిలచెవారితో అజీం । పలుకుచుంటనన్నాడు ॥ఏడు॥

45. కీర్తన – రా॥ హిం॥ తోడి తా॥ రూపకము.

తగనిదిమదికిదిరోగము । తగులబెడితివయ్యాగురుడ ॥తగ॥
తగులుకున్నదయ్యామదికి । సొగసగుఓంభూత మొకటి ।
ఇగతాళనుప్రభువరనే । పగతీర్చుకోవయ్యానీవు ॥తగ॥
బాగుగజెపితివిమంత్రము । వేగమెపారెను దేహము ।
వాగుచునున్నది । ఘున్నున । దాగుదునేనిక నెచ్చట ।
నిగనిగమొగమునుపీల్చెను । ధగధగమండెనుకన్నులు ।
తగునాఇటువలెహాస్యముచేయుట ।
మగువలుచూడగఇలలో । గురువరా ॥తగ॥
ఆరిటిబంధనచేసియు । చోరులవేరుగదీసియు ।
షూరులముఛ్వారినిలిపియు । తిరుగుటనేమముచేసియు ।
అరమరలేకఅజీముకు । వరమునొసంగినవారే ।
అరుదాబిరుదిదిగురువరా ॥తగ॥

46. కీర్తన – రా॥ హిం॥ తోడి తా॥ ఆది.

మనమదిశ్రీహరిగదిరా । సుజ్ఞానులకే తెలియునురా ॥మన॥
తానేఆత్మా । తాపరమాత్మ । తా నేతత్వాతీతప్రభురా ॥మన॥
ఇంటికిమింటికిసూత్రధారి । జంటబాయకనుండునురా ॥మన॥
స్వేష్టానిష్టాచారములేనిదే । దృష్టికిదెలియదుమహిమంత ॥మన॥
తనుమనుధనముల । ఆశలోచిక్కి । జన్మవృధాఅజీం ।
గడ్డచెనుఅంత ॥మన॥

47. కీర్తన - రా॥ బేగడ తా॥ ఆట.

గరుడపక్షినికానకున్నావు । ఓగారడ్యోడ ।
పాములనుఆడించుచున్నావు ॥గరు॥
అరుదుగనునీనాగస్వరమును ।
మురియుచునువాయించుచున్నవు ।
నరులకెల్లనుఆటచూపుచు ।
పురముపురమునుతిరుగుచున్నవు ॥గరు॥
పుట్టలోపలవుండెశేషుల । పట్టిబుట్టిలోకప్పియుంచియు ।
అట్టునిట్టులకదులనివ్వక । పొట్టనింపుకొనుచునున్నవు ॥గరు॥
కన్ను చెదిరితె నిన్ను కరుచును ।
కన్నునిలిపియు చూచుచుండుము ।
చిన్నగిటుఅటువూగుచున్నవి ।
ఎడమకుడికవి భుస్సుమనుచును ॥గరు॥
ఏడుకొండలుదిరిగి దినమును । జోడుబాయకవుండెశేషుల ।
తోడుచేసుక వేడ్క చూచుచు। ఎంతయోఆనందమందెడు॥గరు॥
పనికిమాలినపాములనుకొని । పాలుపొయ్యక పెంచుచున్నవు ।
ఘనముగనుపశుపతియుమెచ్చిన ।
శిశువులనియును తెలియలేకను ॥గరు॥
నాగస్వరము వాయించుచున్నవు । నాదమింక అజీముఎరుగవు ।
వేగగురువును ఆశ్రయించియు ।
గుట్టుఏమో తెలుసుకొమ్మిక ॥గరు॥
ధరణిసర్దార్ నగరపురవర । సంతలోసేతిరుగుచున్నవు ।
ఘరఛియాశివనామస్మరణ । పరులనుధూంభించుచున్నవు॥గరు॥

48. కీర్తన - రా॥ కేదార తా॥ ఏక.

ఎప్పుడంటప్పుడే । గప్పగప్పకొట్టుడే ।
చప్పుడింకెవ్వరన్న । సిగ్గతదప్పుడే ॥ఎప్పు॥
రెప్పముయ్యనివ్వడే । గొప్పదొంగలింగడే ।
ముప్పొయెఇంటికీడు । పట్టబోతెదొరుకడే ॥ఎప్పు॥
చప్పుడొచ్చినప్పుడే । చవులతోవినడే ।
చెప్పనోరురాదుగాని । నిక్కినిక్కిచూచుడే ॥ఎప్పు॥
తప్పిపోనివ్వడే । అప్పసోహమంటడే ।
రప్పరప్పనెత్తికొట్టి । చెప్పకుండవురుకుతాడే ॥ఎప్పు॥
తప్పమందిదెంచుడే । తప్పతనదెరుగడే ।
తప్పలన్నిమన్నించ । అజీమున్నదొక్కడే ॥ఎప్పు॥

49. కీర్తన - రా॥ కాంభోజి తా॥ త్రిశ్రగతి.

పంఢరిపురముకె బండోడ। బండింకకట్టోయిబండోడ ॥పంఢరి॥
మెండైనరెండెడ్లబండోడ । బండికికట్టోయిబండోడ ॥పంఢరి॥
రెండుపగ్గాల్ వెట్టి । ఎడ్లకొమ్ములుకట్టి । రెండెడ్లమెడమీద ।
కాడిబిగ్గరకట్టి । రెండుపగ్గాల్బాగ । చేతఅమరబట్టి ।
రెండెడ్లగుమ్ములమధ్య । దృష్టినిపెట్టి ।
విఠల్ విఠల్ యనుచుమమ్ము ।
పంఢరిజేరోచ్చొయిబండోడ ॥పంఢరి॥
కొండగుహల్దాటి । మూలధారంబెక్కి । దండిగుండ్లనుదాటి ।
బ్రహ్మాధారంబెక్కి । బండెక్లెకొట్టోయి । బండినొగలనెక్కి ।
కండ్లమూయకచూపుచూడోయి ।

ఇగనిక్కి । విఠ్ఠల్ విఠ్ఠల్ యనుచు ।
మమ్ము । పంఢరి జేరోచ్చియి । బండోడ ॥పంఢరి॥

ఈరెంటిపై యెక్కి । మిట్టయున్న దిచూడు ।
దారిచుట్టుతిరిగిపోవుచున్న దిచూడు ।
ప్రేరైనమణిపూరకము । వున్నదదిచూడు ।
చోరులాగ్గురుయుండె । స్థళమైయున్న దిచూడు ।
విఠ్ఠల్ విఠ్ఠల్ యనుచుమమ్ము । పంఢరి కె జేరోచ్చియి ।
బండోడ ॥పంఢరి॥

దాపటొల్పటిఎడ్లపగ్గాల్బిగ్గరపట్టి ।
మాపటికవహోతమువద్దఎడ్లనుకట్టి ।
మాపేవిశుద్ధము । మార్గముకని పెట్టి ।
ఓపికతోబండి । ఆగ్నేయమునకొట్టి ।
విఠ్ఠల్ విఠ్ఠల్ యనుచుమమ్ము। పంఢరి జేరోచ్చియిబండోడ॥పంఢరి॥

పొద్దుపొడువకముందు । గంగాయమునాయందు ।
ముద్దుగాస్నానముచేయించినీవందు । దిద్దితిలకమునొసట ।
బండికట్టిముందు । సద్దుచేయకభజన । చేయుచుగుడియందు ।
విఠ్ఠల్ విఠ్ఠల్ యనుచుమమ్ము । పంఢరి జేరోచ్చియి ।
బండోడ ॥పంఢరి॥

పుండరీకాక్షునిపూజనచ్చటచేసి ।
పిండివంటలతోటినైవేద్యమునుజేసి ।
రెండుజ్యోతులునిల్పి । హారతియునుచేసి ।
దండిగుహలాదారి । అజీము వేంచేసి ।
రాండిసర్దార్ నగరమునకు । మళ్లి పోదముబండోడ ॥పంఢరి॥

50. కీర్తన – రా॥ కన్నడ తా॥ ఆది.

ఘనఘనారణ్యముల । జననిసీతఏడ్పుల ।
వినివినిమృగముల । జనని జేరెవగపుల ॥ఘన॥
తనప్రాప్తంబును । తా । దూరుకొనుచుసీత ।
కాననములోనేలబడి । ఏడ్చుచుండెసీత ।
తనపతిశ్రీరాముడే । తనకుశత్రుడాయె ।
తనమరదేలక్ష్మణుడు । కానలోదలిపోయె ॥ఘన॥
రజకునిమాటవిని । రాముడిటులచేసె ।
నిజమోకల్లయోబ్రహ్మ । నొసటఇటులవ్రాసె ।
ప్రజలయందురామసీత । రద్దిఅయ్యిపోయె ।
కుజనులకు । సుజనులెల్ల । శిరమువంచనాయె ॥ఘన॥
వెతకివెతకిలంకజొచ్చి । నన్నుతెచ్చిరామ ।
సతిపై ఇటునిందమోప । న్యాయమేనరామ ।
క్షితిలోఈసీతబ్రతుకు । వ్యర్థమైపోయె ।
పతివదలినసతికిఇక । చావురాకపోయె ॥ఘన॥
దశరథమహారాజునకు । కోడలయ్యినేను ।
దశదిశలందుప్రఖ్యాతి । అయ్యినేను ।
కుశలమెరుగరామ । నా । శోకమధికమాయె ।
దశలున్నకర్మనా । చేతచేయనాయె ॥ఘన॥
మృగములుజగదీశ్వరునికి । ప్రార్థనలుచేయగా ।
జగధీశుడుమృగములకు । ఆజ్ఞనపుడునొసగగ ।
జగతేలెసీతమ్మకు । మాటపలుకులాయె ।
తెగతెగమృగములు । బాగచెలిమిఆయె ॥ఘన॥

శోకమేలనమ్మనీవు । లోకమాతవమ్మా ।
శుకపికరవములిని । పండ్లుభుజించమ్మా ।
ఏకచక్రవర్తిగృహము । నీగర్భమాయె ।
సకలబాధలుఇక । నిన్నువదలిపోయె ॥ఘన॥
వాల్మీకాశ్రమమునకు । పోవుదమేతల్లీ ।
కాల్బలములుమృగములెల్ల । వెంటవచ్చుతల్లీ ।
నిల్వవలదునీకు । నవమాసములైపోయె ।
లోకమేలెపుత్రుడుఇక । నీకుకల్గనాయె ॥ఘన॥
లెక్కలేనిమృగములెల్ల । దారిపూడ్చుచుండె ।
చక్కగఆమార్గమున । సీతపోవుచుండె ।
గ్రిక్కనవాల్మీకముని । దరిశనంబాయె ।
నిక్కముగమునికిసీత । కూతురైపోయె ॥ఘన॥
సీతామృగములకథ । బుధులతోవినిఅజీం ।
శక్తికొలదికీర్తనవలె । వ్రాసెదీనుడీఅజీం ।
సీతాపతిరాములకు । వ్రాతతప్పదాయె ।
కథసర్దార్‌నగరమందు । జనులుచదువనాయె ॥ఘన॥

51. కీర్తన – రా॥ దర్బార్॥ కన్నడ మిశ్రము తా॥ ఏక.

సాకారమేసంపూర్ణతే । నిరాకారమైనిలుచునురా ॥సా॥
ఆకారమేఓంకారంబై । త్రిలోకములుసృష్టించేనురా ॥సా॥
సాకారంబెనిరాకారమై । నిరాకారమెఓంకారంబై ।
అకారఉకారమకారమనునది ।
మూడక్షరములుముల్లోకంబై ॥సా॥

నిరాకారమునఓంఉత్పత్తై | త్రిమూర్తులయ్యెత్రిలోకమయ్యె |
త్రిశబ్దకర్త త్రిగుణాతీత | సర్వముతానెనిండియుండగ ॥సా॥

కన్నులుచూచుచువీనులువినుచు |
జిహ్వాతోబల్కుచునాసికపీల్చుచు |
అన్నిటతానే | అన్నియుతానై |
వున్నవిరాటుదెలీలని తెలియగ ॥సా॥

ఊపిరుండగపాపిజీవుడ | రాపుజేయకగురుకడజేరిక |
నీవేదిక్కని వేడుఅజీముకు |
తావుననిలుపునుమనుసుకునిక్కము ॥సా॥

52. కీర్తన – రా॥ కేదారగౌళ తా॥ రూపకము.

ఆత్మసాక్షాత్కారమైన | వారేధన్యులు| నిజముగజగమున॥ఆ॥

ఆత్మసాక్షాత్కారమయ్యె | అంతరాత్మనెరిగితిరిగి |
పరమాత్మునిధ్యానించెటి | వారే | ధీరులు | శూరులు ॥ఆ॥

మూలధారమూలమెరిగి | బ్రహ్మధారమీద వెడలి |
మణిపూరకమందు మునిగి | తేలినవారే | పుణ్యులు ॥ఆ॥

అందుపై విశుద్ధమెగరి | ముందుదారిసూటిఎరిగి |
పొందుగానుఈశ్వరునకు | వందనమందురుభక్తులు ॥ఆ॥

ఆగ్నేయమెగసిపిదప | సుజ్ఞానపుత్రికుటిజేరి |
సౌజ్ఞలోఆత్రిపురహరుని | తిరిగినవారేయోగులు ॥ఆ॥

పిల్లలాటకాదజీమది | అల్లమహాప్రభులీలచూడు |
యుల్లమందునగనితత్వము | త్వంపద | తత్పదమెరుగుట ॥ఆ॥

53. కీర్తన - రా॥ భీంపలాస్ తా॥ ఆది.

అలంపూరుఇదేకదా । చాలప్రఖ్యాతామెగద ।
బాలాబ్రహ్మేశ్వరస్వామిగుడి । మహాస్థళంబని తెలిసెగద ।
ఓ॥ అంతర్ గంగా । జ్యోతిర్లింగ । మనసా । చూడగరాదా ।
దక్షిణకాశిదిగాదా ॥అల॥

హిందుసహోదరులందరు । పొందుగఇచ్చటవచ్చెదరు ।
అందరుబ్రహ్మేశ్వరస్వామికి । పూజలుభక్తితోచేసెదరు ।
ఓ॥ ఇచ్చటఅంబాజోగుళాంబ । మనసచూడగరాదా ।
దక్షిణకాశిదిగాదా ॥అల॥

తూర్పునతుంగభద్రనదీ । పడమటఅలంపురంబది ॥
ఉత్తరమున్నది । కుడెల్లిసంగము । దక్షిణమున్నదిఅదేనది ।
ఓ॥ త్రివేణిసంగముఅందేలింగము । మనసాచూడగరాదా ।
దక్షిణకాశిదిగాదా ॥అల॥

త్రికర్ణశుద్ధిగజేయవు । త్రికుటాద్రెక్కనేర్వవు ।
త్రికాలసంధ్యజేసెవుపము । గురువుతోమనసానేర్వవు ।
ఓ॥ గంగాస్నానము । చేసెస్థానము । తెలుసుకమునుగ గరాదా
పాపనాశిదిగాదా ॥అల॥

ఎంతపుణ్యస్థళంబిదీ । వేదాంతరహస్యము తెలుపునది ।
చింతలొందలేకాంతములుంటె । జ్యోతిజూపులింగమది ॥
ఓ॥ చంచలమనసా । అచలంబైతె । నిశ్చలతత్వముగాదా ।
శివశివయనుకొనరాదా ॥అల॥

మహాశివరాత్రి శుభదినము । బ్రహ్మేశ్వరనిరతోత్సవము।
జిహ్వా తెలిపినవైభవముంటె । చూచెవారికిఆనందం ।

ఓ॥ అజీంధడాఖ వ్రాసినపాట । నిజమగుతత్వముగాదా ।
సుజనులుచదువగరాదా ॥అల॥

54. కీర్తన – రా॥ శంకరాభరణము తా॥ ఆట.

తారకమునాల్గక్షరములన్నా । ఈతారకామృత ।
సారమేఇకగ్రోలవలెనన్నా ॥తా॥
తారకముఅనెఅక్షరములు । నాల్గునిజమనిచూడుమనసా ।
మీరకనుగురువాజ్ఞపీటిని । నమిలిసారముమ్రింగుమనసా॥తా॥
తాకుమొదటనెవిరచికొరకి । రాకుపిదపనమిలిచూచి ।
కాకుకుడిచినపొట్టనిండును । మాలోమునిగి తైముక్తుడన్న॥తా॥
తారకంబనెఅక్షరంబులు । అర్ధమెరుగుటకష్టతరము ।
తారకమునుతరించెమార్గము । గురువుతోఇక నేర్వమన్న ॥తా॥
మాటిమాటికితారకంబనే । మాటకోటలుదాటుచున్నది ।
తాటిచెట్టుప్రిమాణమెగిరిన । సూటిగానవిమనసవన్న ॥తా॥
తారకముతరించలేక ।. దూరుచుండుఅజీముమనసుకు ।
తారకమునుతరించెవారి । పాదములకుమొ్రక్కుచున్న ॥తా॥

55. కీర్తన – రా॥ కమాచి మిశ్రమ తా॥ ఏక.

రాండీరాండీఅందరము । రాములభజనచేయుదము ।
మనసేమనదీమందిరము । భక్తితోభజనచేయుదము ॥రాండీ॥
సోహంకస్త్వంబరయుదము।సోహంవింటుఅంటుందాము॥రాం॥
కుడిఎడమలకుతిరుగుచును। మూడువేణులతోగూడుదము॥రాం॥
తాఎచ్చటనోమాఎచ్చటనో।రహస్యమెరగిరమింతాము॥రాం॥

రాగము తాళము చిటికెలను ।
బాగుగవాయించుచువ్వృసంగము ॥రాండీ॥
ముక్తిమార్గంబిది యెఱజీం । శక్తితోనడచుచుపోపుదము॥రాం॥

56. కీర్తన - రా॥ యమునాకల్యాణి తా॥ జుల్వ.

నేనారాముని ధ్యానించుట । ఇలనీవామనసా ।
నేనారాముని ప్రార్థించుట । ఇలనీవామనసా ॥నేనా॥
ఒకస్థానంబున నే । పుట్టియు పెరిగి మేము ।
సకలాబాధలు । నావంతెకదా । నీవామనసా ॥నేనా॥
మనఆకారంబెఇలా । సాకారములాయెకదా ।
వినికనుచున్నది । అది । ఏదియో తెల్పుమనసా ॥నేనా॥
నీకాధర్మఅధర్మంబులుగనెశక్తియుక్తి ।
నాకీకర్మలుఇవి । నీకును లేవామననా ॥నేనా॥
త్రిగుణములున్నవట । నీమదినిమీఁడీనిండీ ।
త్రికర్ణశుద్ధిగనే । చేయుటనీవామనసా ॥నేనా॥
ఇహపరసౌఖ్యములు । నీకునునాకున్నవిగా ।
సహజముఏదోఅజీం । తెల్పుడు । తెల్పుడుమనసా ॥నేనా॥

57. కీర్తన - రా॥ కాఫి తా॥ ఆది.

మనస రాముని ధ్యాన్నము చేయవు ।
నను రామాఅనని వ్వవుగా ॥మన॥
ఘనమగుసదనము । హృదయములున్నది ।
గానవుననుగననివ్వవుగా ॥మన॥
మధురమైన రామరసము । సారమునుఇకగోలుమా ।

ముదమునను మదిరాముని। నాట్యము। ఆడవునను ఆడనివ్వవుగా॥
నిష్ఠ జేసె క్రమముగురువును । ఆశ్రయించి తెచూవుసుమ ।
దుష్టగుణములు వదలవునీవు । నన్నునువదలగనివ్వవుగా ॥మన॥
గొప్పఅధికారీవిపురికీ । తప్పుతో వలునడువకుమా ।
తప్పుశిక్షవిధించీపరులకు । ననువప్పనిఅనివచియింతువుగా॥మన॥
నీ వేనాన్యాయాధిపతివి । నీ వేనాకధిపతితవుగా ।
నీవుత్రివిధస్వరూపములుగ । సత్యగుణంబుననడుపుసుమా॥మన॥
సత్ చిత్ ఆనందమంత । సత్వరజోతమగుణములుగా ।
సతతముమదిలోఅజీముధ్యాన్నము ।
చేసియునను జేయింతువుగా ॥మన॥

58. కీర్తన – రా॥ ఆనందభైరవి తా॥ ఆట.

వెయ్యరా మోడీ వెయ్యరా ।
గురుపుత్రులంత । వెయ్యరా । మోడీ వెయ్యరా ॥వెయ్య॥
అయ్యగారికటాక్షమొందిన । సోదరీసోదరులుఎల్లరు ।
అయ్యమోడినితలచిఇంకా । మాయలన్నీవదలిమీరు ॥వెయ్య॥
తనుమనంబుధనంబిచ్చి । అనివినిమరికనుటనేర్చి ।
జననమరణముఖేదమొదలి। తానెతత్వంబనుచుమీరు॥వెయ్య॥
మూడురెండ్లనుమూసివేసి । జోడుజ్యోతులమెలగజేసి ।
నాడులన్నిటినిలిపివేసి । ఏడుకొండలుఎక్కిమీరు ॥వెయ్య॥
సూర్యచంద్రునిమధ్యనిలచి । తారచూచుటగగనమెగసి ।
నూరుఎందుకుఓంశబ్దం । శంఖునాపూరించిమీరు ॥వెయ్య॥
గురువుచెప్పినగుట్టువదలి । పరులపదవికిఆశపడుచు ।
ధరనుసర్దార్ నగరమందు । నిలచియున్నఅజీంధడాఖ ॥వెయ్య॥

59. కీర్తన - రా॥ జంఝూటి తా॥ ఏక.

ఎంత భాగవున్నదన్నా । రామనామభజన ।
చింతలొదలివిన్నకన్న । జిహ్వాతో అనుకున్న ॥ఎంత॥
శివశివయని ఓం । నమశ్శివాయయని ।
శివరామనామమధురం । భక్తులెల్ల గోలుచున్న ॥ఎంత॥
అంగమందులింగస్థానం । శివాలయంబది ।
అంగభంగముచేసేలింగ । భక్తులారచూచుచున్న ॥ఎంత॥
గురుబోధలైనవారు । గురుబోధకానివారు ।
హరిహరభక్తులంత । మిత్రులైయున్నరన్న ॥ఎంత॥
సర్దార్ నగరం । గ్రామమందు । వీరాంజనేయగుళ్లో ।
సర్వాత్ములుగుమిగూడి । రామధ్యాన్నముచేయుచున్న ॥ఎంత॥
అజ్ఞానంబుత్రోసివేసి । సుజ్ఞానంబునొసగురామ ।
ఆజ్ఞబద్ధుడైనఅజీము । మొరాలకించుమన్న ॥ఎంత॥

60. కీర్తన - రా॥ కల్యాణి తా॥ రూపకము.

రామకృష్ణయననిజిహ్వా । ఉండుటెందుకో । జీవా ॥రామ॥
కష్టంబనకనుతప్పక । సరిగరిసరినిసలంటది ।
ఇష్టంబైనటుసీనిమ । పాటలుపాడుచునుంటదీ ॥రామ॥
నేటుగసంగీతపరుల । పట్టుకవర్లుచుచుంటది ।
నిష్ఠాధ్యానంబెరుగక । తులువాపలుకుచునుంటది ॥రామ॥
మనసంటెనెకద ఈజిహ్వాయు । అటులనుచుంటది ।
వినిజిహ్వాతో ఈతనువిది । గప్పానవినుచుంటివికద ॥రామ॥
అన్నదివిన్నదిఅన్నీ । కన్నులేకనుగొనుచుండును ।
పన్నగశయనాముఖ్యాలు । ఎవరో కానను నేనిక ॥రామ॥

ఈషణాత్రయములచిక్కిన । దూషణజిహ్వాకుచేసిన ।
ద్వేషము:లొదలించవె । నాపోషణకర్త్రువనీవిక ॥రామ॥
ధరసర్దార్ నగరములో । నిరతముఅజీంధడాఖు ।
మరువకనినుదలచునట్టి । జ్ఞానంబొసగుట మొరలిడే ॥రామ॥

61. కీర్తన – రా॥ మాండు తా॥ ఆది.

కదులదుపామదీ । పుట్టలోయున్నదీ ।
భుసగొట్టుచునే । యున్నదిరా ॥కదు॥
ధరపైతోకయులేదెటుపట్టుదు ।
శిరమాకాశం । పై ఎటుకొట్టుదు ।
హరిహరఫణికెటు । ఆరడిపెట్టుదు ।
తరుముచుదానికి । ఎటువెలినెట్టుదు । జీవా ॥కదు॥
పుట్టలొనడుమది । కూర్చొనియున్నది ।
ఘట్టిగకుండలివేసుకయున్నదీ ।
చుట్టదిదిశలంజూచుచునున్నది ।
నిష్టాజేసెడి । స్థలమునయున్నదీ । జీవా ॥కదు॥
గృహామునమబ్బులో । గువ్వానదుమికితి ।
సోహాంబనురోకలిచేబట్టితి ।
మోహాంబున । ఆపామునుజంపితి ।
కోహాంకస్వ్యంభావంబొదలితి । జీవా ॥కదు॥
దక్కితిచంపితి । పామునునేనని ।
ఎక్కితిపుట్టను । నిక్కిచూచితిని ।
చక్కనివెన్నెలచుక్కలరాయుని ।
పక్కణమునమున । పరబ్రహ్మకళ । జీవా ॥కదు॥

గురువరపుత్రిశాస్త్రి నునువారికి ।
హరిహరభక్తసమాజమువారికి ।
నిరతముభజనజేసెటివారికి ।
శరణనిమ్రొక్కెఅజీంధడాఖ । జీవా ॥కదు॥

62. కీర్తన - రా॥ అరభి తా॥ ఆట.

కృతఘ్నుడను నేను రామా ।
ఘోరాపాపాత్ముడను నేను రామా ।
ధరణీలోవరు లెల్ల భజన । చేయుచునుండ ।
వారికెల్లను నేను । వెక్కిరించుచునుంటి ।
ధర్మమొదలిఅధర్మంబూని । సత్యవ్రతులనసత్యులంటిని ।
సర్వకాలమునీదుస్మరణ । జేసెవారలకష్టపెట్టిన ॥కృ॥
శాంతికొంతయురానెరాదు । రామా ।
భ్రాంతినామదివదలిపోదు ।
శాంత లెచ్చటనున్న చూచి । దూషింతును ।
అంతు తెలియని వెన్నో । దుష్కర్మ లేయుండె ।
పంత మొదలనివృత్తులన్ని । చెంత జేరెనువదలిపోవు ।
వింతలన్ని విన్న వారలు । పాదరక్షతొకొట్టుచున్న ॥కృ॥
నాపాప్రప్తమిదియేమొ రామా ।
ఇట్లుముద్రించె । నొసటిపై బ్రహ్మ ।
ఈపాప్రప్తమునుదుడిచి । జ్ఞానలేఖయువ్రాసి ।
ఆపదలనుబాపు । నీపాదములువిడువ ।
భేదభావముపూనినే । నజ్ఞానమనెడికత్తిబట్టితి ।
వదలగొట్టుఅజీము నేడు । వదలదదియజ్ఞానఖడ్గము ॥కృ॥

63. కీర్తన - రా॥ కాంభోజి తా॥ ఏక.

శంభుశంభుశంభుశంభు । శంభుశివశంకరా ।
శంభుఅల్ల మహాప్రభు । జగమెల్లనీవెరా ॥శంభు॥
మొరాలకించిమమ్ము । కరుణతో బ్రోవరా ।
త్రికాలవాసిశంభు । త్రిశూలధరహార ॥శంభు॥
మండలధిపతిత్రిశబ్దకర్త । త్రిగుణాతీతప్రవిమలఓంకార ॥శంభు॥
నీవుతప్పఇతఃపర । వేల్పులన్నికల్లరా ।
కావుమయ్యనన్నుఅజీం । నీవేజగదీశ్వరా ॥శంభు॥
సద్దారునగరభక్త । సమాజపోషఘన ।
దయార్ద్రిహృదయజ్ఞాన । దాయకత్రిపురహార ॥శంభు॥

64. కీర్తన - రా॥ మోహాన తా॥ జుల్వా.

జై దేశికేంద్రిమీకు । జయమీమంత్రమహిమలకు ॥జై దే॥
నేనేకదగురుపుత్రుడ । నేనేకదమీదాసుడ ।
నేనేమీదుపదభృత్యుడ । నిరతముమిమునమ్మియుంటి ॥జై దే॥
ధరతారకమంత్రమదియే । స్థిరముగతరియించునటుల ।
వరమొసగినవారెమీరు । గురునాథాదీనపోష ॥జై దే॥
జ్ఞానధ్యానమునుసమాధి । స్నానస్థానస్వేష్టసిద్ధి ।
సూన్యాసనంబునందు । గనుమనిరాదృక్కునందు ॥జై దే॥
గంగయమునసరస్వతీనది । సంగమవ్యోమస్థళమదిఇది ।
అంగమెల్లభంగపరచి । లింగమంతుజూడుమన్న ॥జై దే॥
గురుకుమారస్వామిఇట్టి । తరగనిఆస్పదమునొసగి ।
సద్దారునగరమున । అజీం । హరిధ్యానముచేయుమన్న॥ జై దే॥

65. కీర్తన – రా॥ భీంపలాస్ తా॥ ఆది.

కల్ల నిజమాయెగా । కోరికతీరెగా ।
సాటివారునవ్వుచుండ । తల్లడిల్ల నాయెగా ।
ఓ...గిరులుచూచె। మృగములుబలికె। చిత్రముకాదారామా।
చిత్రముకాదారామా ॥కల్ల॥
ప్రాప్తమిటులాయెగా । ప్రేమలోదలిపోయెగా ।
ప్రేమగల్ల మరదినన్ను । కానలోదలిపోయెగా ।
ఓ...రజకునిమాటరాజులువప్పుట । చిత్రముకాదారామా ।
చిత్రముకాదారామా ॥కల్ల॥
రామరాజ్యంబాయెగా । రాజసగుణములుహెచ్చెగా ।
నిర్మలమైనహృదయమునందున। కామక్రోధములొచ్చెగా।
ఓ...రామాయణముపారాయణులకు। చిత్రముకాదారామా।
చిత్రముకాదారామా ॥కల్ల॥
అజీముఇట్లువ్రాసెగా । సుజనులకెల్లదెల్పెగా ।
రుజువులేనివార్తలెల్ల । ప్రజలువప్పినారుగా ।
నాటకమాడిరిసర్దార్నగరులో । చిత్రముకాదారామా ।
చిత్రముకాదారామా ॥కల్ల॥

66. కీర్తన – రా॥ గరుడధ్వని తా॥ ఆట.

శివశివాయనియందునా । నిను । కేశవాయనియందునా ।
దేవుడాయనియందునా । శ్రీరామకృష్ణాయందునా ॥శివ॥
ద్వైతమొదలుకుందునా । అద్వైతమునసిలచుందునా ।
వేదశాస్త్రపురాణములను । చెవులతోవినుచుందునా ॥శివ॥

పూజఎవరికిచేసుకుందును । పూజ్యులెవరనియందును ।
పూజఅర్థమెపూజయున్నది । పూజనేనైయుందును ॥శివ॥
నిరంజనాయనియందునా । నిరూపుడాయనియందునా ।
విరాట్స్వరూపుడవై నిలచిన । లీలనీదనుకుందునా ॥శివ॥
నీవునీవనుచున్ననన్ను । కావుదీనపోషణ ।
నీ వెల్లమహాప్రభో । అజీమటంచునుతలుతునా ॥శివ॥

67. కీర్తన - రా॥ మిశ్రమ బిళహరి తా॥ ఏక.

నిన్నేధ్యానించవలె । ఈశ్వరా । జగదీశ్వర ।
నిన్నేప్రార్థించవలె । ఈశ్వరా । జగదీశ్వర ॥నిన్నే॥
మానాభిమానములొదలి । స్నానముగంగాయమునలోచేసి ।
స్థానములున్నమురుకులనూడ్చి । గానముశంభోయనుచుచేసి ।
పూనిక రేచకకుంభకపూరక । తోడుత ।
ఓంశబ్దమునుపూరించి । పూరించి । మించి ॥నిన్నే॥
ధ్యాసలన్నిసున్నచేసి । ఆసనంబును । తనువునుచేసి ।
నివాసమందునమనస్సుచేసి । మోసపోకనుశంభో ।
శబ్దం । పూరించి । పూరించి ॥నిన్నే॥
మూలాధారంబేదోతెలసి । కేలుమోడ్చుకఅచ్చటనిలచి ।
మూలలోగణపతికొలువునుకొలచి ।
మేల్కతోబ్రహ్మాధారంబందున ।
శంభోశబ్దం । పూరించి । పూరించి ॥నిన్నే॥
గ్రక్కునవదలియుబ్రహ్మాధారము ।
చక్కగచేరియుమణిపూరకము ।

నిక్క మెనిలచి । అనహాతపురము ।
శంభోశబ్దం । బూరించి । బూరించి ॥నిన్నే॥
విశుద్ధఆగ్నేయములలోనిన్నే । నిశ్శబ్దంబై । తలచుచునిన్నె ।
దశదిశలలోచూచుచునిన్నె । సుశ్శబ్దంబులో అజీమునిన్నె ।
శంభోశబ్దం । బూరించి । బూరించి ॥నిన్నే॥

63. కీర్తన – రా॥ కాఫి తా॥ ఆది.

గురువుబోధమరచిశిష్యుడు । గురువెదిక్కనుటెందుకో ।
గురువరాననాదుకొమ్మని । మొరలిడుటఇటులెందుకో॥గురు॥
మంటిబొమ్మా । మనుజుడనిఇల । జనులకెల్లగుర్తేగా ।
మంటిలోబంగారుదొరికితె । మంట్లోకలుపుటెందుకో ॥గురు॥
పంచభూతములన్నిమంట్లో । సంచరించుచునున్నవి ।
పంచీకరణిమరచినీవు । పంచాక్షరియనుటెందుకో ॥గురు॥
శిక్షగురువుమోక్షగురువు । నిశ్చయంబేఇరువురు ।
అక్షరక్షరవిద్యనేర్పితె । మరిచెశిష్యుడుఎందుకో ॥గురు॥
హరిధ్యానముచేయుమనెనా। గురుధ్యానముచేయుమనెనా
సర్వావస్థలయందుహరినీ । దలచకుండుటఎందుకో ॥గురు॥
భారకర్తగురువుయనితన । ధర్మకర్మలుమానియు ।
ధీరశూరచోరులనుతన । మదిలోకలుపుటఎందుకో ॥గురు॥
పుట్టినరులుచచ్చిఇలలో । బ్రతికిరనివినికన్నవా ।
కాష్టమందుకాల్చితనువును । ఏడ్చుచుండుటఎందుకో ॥గురు॥
సర్వకాలముఉండుననిని । సద్గురునగరులోఓఅజీం ।
మరచిమృత్యుదేవతనుఇటు । మొరయుచుండుటఎందుకో॥గురు॥

69. కీర్తన - రా॥ ఆనందభైరవి తా॥ ఆట.

ఇతిడేనా । సద్గురురాయు । డితడేనా ।
ఇతడేగా । ఆత్మసాక్షాత్కార । రూపమున ।
హితబాంధవుడై మదిలో । సతతము వెలయు । విభు ॥ఇత॥
తనువాసనము వేసి । మనసునిల్పగ జేసి ।
కనులమధ్యచూపు । కానచేసిన । సద్గురు ॥ఇత॥
ముద్రభూచరిచూచి । కుండలికదలించి ।
చంద్రసూర్యులమధ్య । జననేర్పినమాన్య ॥ఇత॥
నాగస్వరమును ఊది । నాగుబాముని లేపి ।
బాగుగా ఆడించె । బాటచూపిన । ప్రభువరు ॥ఇత॥
ఇట్టట్టుకదలక । నిక్కిచూచుదాన్ని ।
పొట్టపొట్టపొడచివేసి । నూటిగన్పట్టుదారి ॥ఇత॥
ఆరుచక్రములపై । సహస్రమందున ।
అరమరలేకస । త్వరతిరుగజేయుఘను ॥ఇత॥
యోగప్రాణాయామ । మిదియేసమాధియని ।
యోగాద్యంతము తెల్పు । యోగానందుడజీము ॥ఇత॥

70. కీర్తన - రా॥ నాదనామక్రియ తా॥ ఏక.

ఈశ్వరధ్యాన్నము నేమరచున్న । ఈశ్వరుడునను మరువడుగా ॥ఈ॥
ఈశ్వరుకరుణాచూడుడినాపై । ద్వేషము లెన్నడు ఉంచడుగా ॥ఈ
తొమ్మిదినెలలాతల్లిగర్భమున । నెమ్మదిగాపోషించెనురా ।
ఇమ్మహిలోనసృజించిఈశుడు । ప్రాణముజ్ఞానములిచ్చెనురా॥
ఈషణత్రయములలోచిక్కి । దోషపుపనులచేసితిరా ।
పోషణచేయుటమానడుఎన్నడు । ఈశ్వరుకృపఇటువున్నదిరా ॥ఈ

కాననెరాడుననుకంటాడు । నేననునవివినుచుండునురా ।
మానవజన్మఇచ్చినఈశుని। ధ్యాన్నముచేయనిహీనుడనేరా॥ఈ॥
హరశివశంకరయననేరాదు । నరుడనెనోరెటువచ్చెనురా ।
కరకరజిహ్వానుకోసినగాని । పరమేశ్వరయననెరుగదురా ॥ఈ॥
నాతప్పేనామనసుదితప్పే । వ్రాలేబ్రహ్మిటువ్రాసెనురా ।
వ్రాతత్రైలోక్యకర్త అజీము। రాతిగవ్రాయయము చేసెనురా॥ఈ॥

71. కీర్తన – రా॥ బేగడ తా॥ ఆట.

ఇహమందుపరమున్నదీ ।
ఈఇహము అస్థిరమని తెలియుచున్నదీ ।
ఇహపరసుఖములు । ఇహమునందుననుండు ।
దేహమొదలినపిదప । దొరుకనేరవుమనసా ॥ఇహ॥
దేహమందునగలిగియుండిన । మోహపాశములొదలివేసి ।
దేహమొదలివిదేహివయ్యి । బ్రహ్మజ్ఞానమెరగియుండ ॥ఇహ॥
పృథవిఈనరదేహము । కృశిచేయుచునుండు। జేయునధర్మము।
దేహమందునయున్న । దుర్గుణములదునిమి ।
సోహంసోహం । సోబీజం । ఆత్మయందునజేర్చి ।
ధ్యానజ్ఞానముతోడసీవు । త్రివేణిసంగముజలముదెచ్చి ।
మానకయుఆబీజమునకు । మరువకనుపోషించుచుండ ॥ఇహ॥
ఇగురేసిప్రభలించును । ఇహపరమందు। అదినీకుఫలమిచ్చును।
జగమునందుననీవు । బ్రతికియున్నన్నాళ్లు ।
నిగమగోచరుడైన । వానిధ్యాన్నముజేసి ।
పగలురేయనితలచుకొనక । త్రికాలమందాధ్యాసయుంచి ।
భోగభాగ్యములొదలజీము । శివునిస్మరణజేయుచుండు ॥ఇహ॥

72. కీర్తన – రా॥ శుద్ధబెంగాళ తా॥ ఆది.

పల్లవి॥ హరినీధ్యాన్నముచేయని । ఫలము ।
గుడిచితినే । నరుడై ఇలలో ॥హరి॥

అ। పల్లవి॥ నిరతమునినునే । ధ్యాన్నముజేసెటి ।
జ్ఞానమొసంగుట । మొరలిడుచున్న ॥హరి॥

చరణము॥ త్రికాలములలో । మరువకనిన్ను ।
హృదయమందుననిలచి । తరగనిఆస్పద ।
మొసగుఅజీముకు । కరివరదుడట ।
దరిజేర్చుముఇక । దీనునిబ్రోవవే ॥హరి॥

73. కీర్తన – రా॥ బిళహరి తా॥ ఆట.

శివుడువుండేస్థళముఏదమ్మా । ఓపార్వతమ్మా ।
నీకుమ్రొక్కెదజాడచూపమ్మా ॥శివు॥
మొదటగణపతిఆజ్ఞగైకొని । పిదపబ్రహ్మాధారమందున ।
పదిలముగనదిజలమునందున । వెదకివెదకియాప్తజెందితి ॥శివు॥
బ్రహ్మాధారమువదలుకొని । మణిపూరకంబనెపురముజేరి ।
దేహపరిశ్రమలెన్నిజేసిన । కానసైతినిపార్వతమ్మ ॥శివు॥
నిడచిఆమణిపూరకమును । నిలచియుంటిఅనాహతమున
ఎడమకుడియామూటిమధ్యన । సుడిబడుచునేనాస్తినమ్మ॥శివు॥
అదిరేనామదిబెదిరెకన్నులు । ఇన్నుమిన్నునేకానసైతి ।
భద్రపరచుటకైప్రాణి । విశుద్ధమందునెనిలచియున్న ॥శివు॥
దేహమంతటమంటమండియు । భగ్గుభగ్గనెఅగ్నిజ్వాలల ।
అట్టిబాధకుతాళలేకాగ్నేయమందుననిలచియున్న ॥శివు॥

గంగయమునాసరస్వతీనది । సంగమందునమునిగితేలి ।
అంగభంగంబైతి । గంగాధరునినేనికకానని తిని ॥శివ॥
గిరికిపుత్రివిత్రిపురసుందరి । జననిముజ్జగములకునీవు ।
పుత్రులకునీప్రేమతోడ । శివునికన్నులచూపవమ్మ ॥శివ॥
కర్మజ్ఞానులుబ్రహ్మజ్ఞానులు । ఋషులుమునులుధ్యానజ్ఞానులు ।
నిర్వికల్పసమాధిఘనులకు । కలసిదరిశనమిచ్చినాడట ॥శివ॥
గురువుచెప్పినగుట్టువదలక । పట్టినానీపాదములను ।
గెట్టివేయకజీముదాసును । శివునిచెంతజేర్చవమ్మ ॥శివ॥

74. కీర్తన - రా॥ నాదనామక్రియ తా॥ ఏక.

శ్రీశైలమేనీనివాసమైతె । నాహృదయంబులోఎవ్వడురా ॥శ్రీ॥
గిరిజమనోహర । ఈశ్వరశంకర ।
రజతగిరినీనివాసమైతే । కైలాసములోఎవ్వడురా ॥శ్రీశై॥
గిరులలో శిలలో । శివాలయములో ।
స్థిరముగఅందేనివాసమైతె । త్రిలోకములలోఎవ్వడురా ॥శ్రీశై॥
సురులాసురముని । జనులెల్లరునిను ।
హరహరయనినిను । సంస్మరణజేసితే ।
వరములనిచ్చుటఎవ్వడురా ॥శ్రీశై॥
నినుకానకనేకానలలోన । ఘనజపతపములుచేసినవారికి ।
ప్రసన్నమైనదిఎవ్వడురా ॥శ్రీశై॥
త్రిపురహరహరయని । త్రిశూలధరయని ।
మార్కండేయుడుమొరలిడుకొనగా ।
దరిశనమిచ్చెనుఎవ్వడురా ॥శ్రీశై॥

హరశివయనుసవిరెండక్షరములు ।
నిరతముఅజీముమదిలోనిలిపితే ।
హరశివయనువాడెవ్వడురా ॥శ్రీశై॥

75. కీర్తన - రా॥ ఖరహరప్రియ తా॥ త్రిశ్రగతి.

భజనిదికాదా॥ ఓవెర్రిమనస । మందిరమందున ॥భజ॥
శ్రవణమననసిధిధ్యాస । తెలసిమదిలోనిలచియున్న ।
అవనిలోనధర్మకర్మ । నిరతముగాజేయుచున్న ॥భజ॥
యమదమశమకర్మలన్ని । నేమనిష్టవ్రతములన్ని ।
కన్నతల్లితండ్రిసేవ । జేసిఆజ్ఞదాటకున్న ॥భజ॥
హరిఎవడా హరుడుఎవడు । కరివరదాకృష్ణుడెవడు ।
పరమేష్టిపితామహుడు । సర్వకర్తనుతలచుచున్న ॥భజ॥
అహింసాపరమోధర్మ । అర్థమెరగిధరణిపైన ।
సోహామనెడితాళముబట్టి । అహంబనెడి లయమునడుప ॥భజ॥
జీవబ్రహ్మవిఖ్యామయ్యె । నవరంధ్రాలకుమధ్య ।
శివఓం కేశవఓం । ఓంనాదమువినుచుయున్న ॥భజ॥
ఆలంపూరుఅజీంధడాఖు । ఇలలోసద్దార్ నగరమందు ।
అల్లమహాప్రభుప్రభజన । భక్తులెల్ల జేయుచున్న ॥భజ॥

76. కీర్తన - రా॥ బిళహరి తా॥ ఆది,

భజనచేయవే । శ్రీరామా నామ ॥భజ॥
ధరయందుమనసా । నరజన్మమెత్తి ।
పరమాత్మడైన । పతీతపావనుని ॥భజ॥

చిత్తశుద్ధిచేసి । భక్తిభావమెరిగి ।
భక్తజనులబ్రోచె । శక్తికల్లవాని ॥భజ॥
ద్వైతాద్వైతమెరిగి । భేదభావమొదలి ।
తత్వాతీతుడైన । ముక్తిదాయకుని ॥భజ॥
ఆత్మనాత్మయందు । నిలచియున్నవాడు ।
నిర్మలాత్ముడైన । నిరతమూనువాని ॥భజ॥
ఆదిఅంత్యమేమొ । పాదుతెలియలేక ।
వాదమేలజీము । ధాతమైనవాని ॥భజ॥

77. కీర్తన – రా॥ బేగడ తా॥ ఆట.

భక్తులొకరితొ యొకరు తెల్పండీ ।
ఈపొద్దుమహాశివరాత్రియనుచునుఢంకకొట్టండి ॥భక్తు॥
హిందువులకిదిసుదినమనుకొండీ । ఓహిందుసోదరులార ।
మీరునిద్రపోకండి ।
ముందుకృతత్రైతద్వాపార । యుగములందొచ్చుచున్నది ।
హిందుమతమిది ఎందుకెరుగరు। హిందుసోదరులెల్ల [illegible] ॥భ॥
ఎన్నడునుశ్రీరామయనకున్న ।
అన్నన్న ఈప్రొద్దన్న రామకృష్ణయనరన్న ।
మున్నుమేమెన్నెన్నొచేసిన । పాపకర్మములన్నివదలుట ।
ఆంజనేయస్వామిగుడిలో । భజనచేయుచువుందమన్న ॥భక్తు॥
కొంతసేపిటుభజనచేతాము ।
మేమంతహరిశ్రీకృష్ణనామము । స్మరణజేతాము ।
చింతలొదలిమదిలో । ఆగోవిందనామముతలచితలచి ।
అంతరాత్మానందమొందగ । పంతమొదలకభక్తులంత ॥భక్తు॥

మంటిబొమ్మది । వట్టిబుర్రకద ।
అంటంటుఅనునది । యనుటయెందుకో । అంటుకొంపగద ।
అంటుముట్టనెరా నెరాదది । వెంటఎటువలెవచ్చుచూడుడీ ।
వెంటవచ్చేరామనామము । ధ్యాన్నమేఇక చేసుకుందము॥భక్తు॥

రామహరియని । భజనచేయుదమా ।
శ్రీరామలింగస్వామి । పాదసేవచేయుదమ ।
మేముమీరనిఅనుటఎందుకు । హిందుబాంధవసంఘమందరు ।
రాండిసర్దార్ నగరభక్తసమాజమునజేరియుభజింతము ॥భక్తు॥

పెక్కునామములొక్కదేవునివీ ।
మొక్కవలెకదనిక్కముగఆయొక్కదేవునికి ।
పెక్కునామములనగ కేశవ । ఈశ రంగ కృష్ణ రామని ।
నిక్కముగజగమెల్లమొక్కె । దేవుడొక్కడజీమచూడికి॥భ॥

78. కీర్తన - రా॥ నాదనామక్రియ తా॥ ఏక.

ప్రతిదినమునునీధ్యాన్నముచేయుక । ఖిన్నుడనై తిని రామా ।
గతినీవే పతినీవే । మతిభ్రష్టొటిది నీవుచేసితివా ।
ప్రాప్తమేమొనాదిది రామ ॥ప్రతి॥
నేచేసినయత్నములన్నియు । భిన్నములాయెను రామ ।
మనవినుమా ననుగనుమా । ఘనముగునీదొక ।
యత్నముచూపియు । నన్నికబ్రోవవెరామ ॥ప్రతి॥
అట్టిటుపోవకమానదుమనసిది । ఏమిక చేయుదు రామ ।
పట్టుదునా కొట్టుదునా । గట్టిగ రామనెనామము ।
బాణముపెట్టునకొట్టుదునా రామ ॥ప్రతి॥

రాయను బాణముపట్టుటఇలలో । శక్యముఎవరికిరామ ।
తామసము రాజసము । కామక్రోధము లోదలనివారి ।
స్వాధీనమానారామా ॥ప్రతి॥
నిరతముఅజీమునినుధ్యానించెటి । జ్ఞానమునొసగుమురామ ।
హారిఇకనా మొరవినుమా । సద్దార్ నగరులోనిలచినదాసుని ।
కరుణతో నేలవెరామ ॥ప్రతి॥

79. కీర్తన - రా॥ కాంభోజి తా॥ రూపకము.

నీనామము । ధ్యాన్నముచేయుట ।
కోరదుఈమనసికఎందుకో । రామా ॥నీనా॥
నీవనునది నే నెనిన్ను । నేనునుకనునదినీవె ।
నేనునునీవును ఏకంబయ్యె । స్థలమునవినికనునది ।
ఆత్మమైధ్యాన్నముచేయగజాలదురామ ॥నీనా॥
మున్నేమియులేనిదిసున్నలో । తిన్నగళ్ళోంకారంబెటులో ।
ప్రసన్నంబాయెనో తెలియదు । అందుత్పత్తైరిత్రిమూర్తులు ।
అకారుకారమకార మెటులో । రామ రామా ॥నీనా॥
హరిహరబ్రహ్మావీవె । సృష్టిస్థితిలయకర్తవీవె ।
నిర్వికార నిరాకార । పరబ్రహ్మావీవె ।
తరమానినువర్ణించుట । ధరసద్దార్ నగరులో ।
అజీముదాసునిరతము । నినుధ్యానించెటి ।
జ్ఞానంబొసగవెరామా । రామ ॥నీనా॥

80. కీర్తన - రా॥ కాంభోజి తా॥ ఆది.

అంగమందుననిలచి । రంగనిభజనచేసిచేసి ।
చెంగూనవెగురుచున్నదే ।
ఈప్రాణినాదు । సంగమునేవదలుచున్నదే ॥అంగ॥
పవ్వాభతొ ్యాలుమెక్కి । గొప్పలకోలదినెయ్యికాంక్కి ।
గొప్పనవెడలుచున్నదే ।
ఈప్రాణినాదుసంగమునేవదలుచున్నదే ॥అంగ॥
పట్టుపీతాంబరంబుకట్టుక । మురసితీసివేసి ।
వట్టిగానెపోవుచున్నదే ।
ఈప్రాణినాదుసంగమునేవదలుచున్నదే ॥అంగ॥
బంగారునగలుతొడగి । బంగుళయందుపవ్వళించి ।
భంగవరచిపోవుచున్నదే ।
ఈప్రాణినాదుసంగమునేవదలుచున్నదే ॥అంగ॥
అంత్యకాలమునందు । చింతలొదలునపుడుఅజీం ।
తత్వార్థము తెలుపుచున్నదే ।
ఈప్రాణినాదుసంగమునేవదలుచున్నదే ॥అంగ॥
ఉండేదిఏదొచూడు । వెడలునదిఏదొచూడు ।
ఉండందేఉంచిపోతదే ।
ఈప్రాణినాదుసంగమునేవదలుచున్నదే ॥అంగ॥

81. కీర్తన - రా॥ రేగుప్తి తా॥ ఆట.

నేనెరుగనటరా నేవిన్నది నేకన్నది ।
గురుడన్నది గుట్టెరుగనటరా ॥నేనె॥

నే నెరుగ నటమనసా । నీ పెరుగ కున్నావ ।
నీవు నేనునుగూడి । గురుబోధవిన్నాది ॥నే నె॥
నాడేఆగురుమూర్తి । చూడుచూడనిబాగ ।
జోడుజ్యోతులమధ్య । శివలీలచూపించె ॥నే నె॥
రాకపోకలదారి । ప్రాకిపోవుట నేర్చి ।
ఏకనాదముమీటి । ఓంశబ్దంబినుపించె ॥నే నె॥
ఆరు వేరుగ జేసి । ఆరుబంధన జేసి ।
తారకమంత్రము । పఠన జేసిన దెల్ల ॥నే నె॥
ఇంటిమింటికిమధ్య । బట్టబయలుననొకటి ।
కంటికిఇంపైన । కన్యాకుల్కొటికుల్కు ॥నే నె॥
తల్పులన్నియుమూసి । చిల్కులన్నియు వేసి ।
పల్కుపల్కకయున్న । పల్కుతానై పల్కె ॥నే నె॥
మూలాధారము మొదట । సహాస్రారమువరకు ।
మేల్కతో ఆఅజీము । వనవిహారముచేసె ॥నే నె॥

82. కీర్తన - రా॥ హిం॥ తోడి తా॥ ఆది.

హరినీధ్యాన్నమందె నామనసు । నిల్పేదేబహుకష్టం ।
దురభ్యాసంబులోనె నామనసు । తిరిగేదేబహుస్పష్టం ॥హరి॥
ఒకేచోటుండినేనుంటే । యనేకచోట్లునదియుండు ।
ఇక నే నేమిచేతయయో । సకలమందంతయుతననిష్టం ॥హరి॥
ఇదేటిసూక్ష్మ దేహంబో । గడియలోపదవిలేనట్లు ।
సదానీగురుతు తెలియనిదే । నాదుఈ దేహంబుండు లేనష్టం॥హ॥
హరి నే నేమిచేతునిక । మనంబునిలువదిసుమంత ।
సిరంబుగనిలుపజేయుమురా । కూరిమి పెంపలర బహుధిట్టం॥హ॥

ముదంబలరంగనీస్మరణ । హృదయసౌధమున నెలకొలుపు ।
సదాదుర్గుణములనుదృంచె । సుధాగ్రోలించజీమిష్టం ॥హరి॥

83. కీర్తన – రా॥ గరుడధ్వని తా॥ ఆట.

రామనామభజనచేసే । రీతిమనసాఎరుగవు ।
తామసాదిగుణములొదలియు । సుజనులందుతిరుగవు ॥రామ॥
కామక్రోధ లోభమోహ । మదాదులలొమరిచిక్కియు ।
ప్రేమతోతమతల్లితండ్రి । సేవజేయుటఎరుగవు ॥రామ॥
యాత్రలన్నితిరుగుచున్నవు । రామక్షేత్రంబెరుగవు ।
స్తోత్రిధ్యాన్నసమాధియందు । నిలచిఎరుగనేరవు ॥రామ॥
నేనునీవనుచున్నవైతే । నిన్నునీవుఎరుగవు ।
నేనునీవుకర్తరింగితె । బట్టబయలునతిరుగవు ॥రామ॥
ఏడుకొండలవెంకటరమణా । గోవిందయనుచుందువు ।
చూడరమణుడు ఏడుకొండల । మధ్యనెచ్చటఎరుగవు ॥రామ॥
అచలమనినీనోటఅనెదవు । చంచలముమదివదలవు ।
నిశ్చలముగభక్తిపద । వైరాగ్యమేమోఎరుగవు ॥రామ॥
గురువుసన్నిధిజేరుటకు । మానాభిమానములొదలవు ।
గుర్తుఎటులౌఆఅజీం । నామాతురము నేతలువవు ॥రామ॥

84. కీర్తన – రా॥ కాఫి తా॥ ఆది.

రామభజనచేయుమనసా । తామసగుణములుమానవుగా॥రా॥
రాముడాపరంధాముడుయున్నది। మందిరంబునుగానవుగా॥రా॥
మదిలోయున్నది మందిరంబు । నాథెగురువుచూపెగా ।
పదిలముగఆగదిలోనిలచి । పూజచేయుటనేర్పెగా ॥రామ॥

కదల మెదలకకూర్చొమని । నిను । ఆసనంబు నేర్పెగా ।
బెదరకనుఆచూపుచూచె । వృషమునీకు నేర్పెగా ॥రామ॥
మనసమందిరమునువదలియు । చంచలంబై తిరిగెదా ।
వసుధలో ఇటుతిరిగినీవు । ముక్తి కానకపోయెదా ॥రామ॥
యాత్రలన్ని తిరిగినేను । వస్తి ననుచుపల్కెదా ।
తిరిగినీవు తెలుసుకొనునది । తెల్పుమనగా తెల్పవుగా ॥రామ॥
జపము జేసెవృషముమరచియు । తులసిమాలత్రిప్పెదా ।
కపట మెదలకనీవుసుజనుల । సెపములన్ని ఎంచెదా ॥రామ॥
సర్వజనులకుశరణుశరణని । శిరమువంచుకొఓలజీం ।
గర్వ మొదలిక ఈశ్వర్ అల్లా । దేవుడొక డేఓలజీం ॥రామ॥

85. కీర్తన – రా॥ నాదనామక్రియ తా॥ ఆట.

వినవేమినామనవి । గోపాలబాల ।
వినకున్నదెక్కడవరు । గోపికలోల ॥విన॥
నరజన్మమెత్తి । పామరుడనై యుంటి ।
హరినిన్ను మరచినె । ఇలబ్రతుకుచుంటి ॥విన॥
నిరతము నేనిన్ను । స్మరణ చేయుటకు ।
పరిపూర్ణజ్ఞానంబు । దయచేసిబ్రోవు ॥విన॥
ఈషణత్రియములు । వదలజాలవురా ।
దోషములెన్నెన్నో । జేయుచుంటినిరా ॥విన॥
జగతిలోనాబ్రతుకు । నగుబాటులాయె ।
నగువారిఎదుట నే । వగవపాల్పమాయె ॥విన॥
ఇలలోనఇకనన్ను । ఫుంచవద్దయ్యా ।
కలిబాధలోద్ధరించు । ఇక తాళజాల ॥విన॥

గడిచెఅరువదినాల్గు । సంవత్సరములు ।
నరిసెవెంట్రుకలన్ని । విడువవుభ్రమలు ॥విన॥
అందరికోర్కెలు నెరవేర్చునీవు ।
నందనందనకృష్ణా । మమ్ములబ్రోవు ॥విన॥
అంత్యకాలమందు । రామాయనిపించు ।
ఇంతేకోరెనుఅజీం । కోర్కెలీడేర్చు ॥విన॥

86. కీర్తన - రా॥ పుష్పతిలక తా॥ ఆది.

నన్నుబ్రోవవే । నందునిపుత్రి ।
భక్తులమిత్ర । యాదవకులపవిత్ర ॥నన్ను॥
నన్నుబ్రోవుమన్న । నిన్నువేడుచున్న ।
నాదుచిన్నికృష్ణ । నిన్నుమ్రొక్కుచున్న ॥నన్ను॥
ఎన్నడైననిన్ను । కానకున్ననేను ।
కన్నులందుఃస్పర్శ । తిన్నగానుచూపి ॥నన్ను॥
ఇన్నుమిన్నులన్ని । కానుపించుచున్న ।
వెన్నుపైననున్న । వెన్నదొంగవన్న ॥నన్ను॥
కన్నతండ్రివన్న । నిన్నేవేడుచున్న ।
ఎన్నితప్పులున్న । సున్నచేయుమన్న ॥నన్ను॥
ఎన్నిమాటలన్న । నీవునవ్వుచున్న ।
ఖన్నుడైఅజీము । నిన్నువదలడన్న ॥నన్ను॥

87. కీర్తన - రా॥ శంకరాభరణము తా॥ ఏక.

ఉండువరకీదేహమన్నివుంటదిరా ।
కండ్లజ్యోతిఅవియన్ని । కంటువుంటదిరా ॥ఉండు॥

ఇరువదొక్క వెయ్యి । ఆరునూర్లు చుట్టది ।
అరుదుగా నేసోహంబనుచు । హంసఆటాడురా ॥ఉండు॥
దేహముండువరకంత । అహంభావ మొదలివేసి ।
దేహావిదేహివై । ఇహమందుండాలెరా ॥ఉండు॥
జీవబ్రహ్మైక్యమయ్యె । స్థళమందు దేహమందు ।
నీవునేనుముక్తికాంత । గూడెగుట్టుస్థళమురా ॥ఉండు॥
త్రిగుణములన్నియుండె । నిమిడియుంటవిరా ।
త్రివేణీసంగముదాటి । నిక్కినిక్కిచూడురా ॥ఉండు॥
వట్టివాచకభక్తులేమి । జూపజాలరు ।
పట్టుముద్రిలివియని । ముక్కుబట్టిచూపెదరు ॥ఉండు॥
భూచరిఖేచరి । శణ్ముఖిశాంభవి ।
సరిలక్షముద్రఇది । కండ్లుమయ్యేమంటరు ॥ఉండు॥
రేచకపూరక । కుంభకమిదియని ।
నీచవూచస్థానముల । గుర్తెరుగుమంటరు ॥ఉండు॥
గురువుకుమారస్వామి । చెప్పినట్టిగుట్టుఅజీం ।
సర్దార్ నగరమందునిలచి । సాధించుమన్నారు ॥ఉండు॥

88. కీర్తన – రా॥ ముఖారి తా॥ ఆది.

హరినేధ్యానించుచుండవమ్మా । ఓ వెర్రిమనసా ॥హరి॥
హరియనునవి । ఆరెండక్షరములు ।
నిరతముగను । శ్రీరామకృష్ణయని ॥హరి॥
ఏకోనారాయణాహరియనుచు । నీమదిలోదలచి ।
పెక్కువేల్పుల । వదలివేసి ।
నిక్కమైనయావేల్పునీవెయని ।
మ్రొక్కుచుమురహరహరిహరియనుచును ॥హరి॥

వాదభేదములువదలివేసి । ఆపాదు తెలసి ।
వేదభావంబుమదిలోనిలిపి ।
నీదినాదియనె । ద్వైతంబాదలిక ।
అద్వైతుండగు । నిరాకారప్రభు ॥హరి॥
కులమువస్థళము లేనివాడు । ముల్లోకకర్త ।
పల్కారించినకానరాడు ।
దలచుచువానిని । మదిలోవదలక ।
ఇలలోబ్రతుకుచువుండువరకుఇక ॥హరి॥
ధరలోసద్దారునగరమందు । కీర్తనసుఇటుల।
హరికేఅర్పించకోరివ్రాసె ।
నిరతముమదిలోనమ్మిఅజీము ।
ఇటుహరిహరభావనమొకటనియె ॥హరి॥

89. కీర్తన – రా॥ నాదనామకిర్రియ తా॥ ఏక.

ఎంతమఃరికిదేహమునాది । అయ్యోకృష్ణయ్య । నా ॥దెంత॥
సంగతంతలోవగబ్బె । అయ్యోకృష్ణయ్య ॥ఎంత॥
లోనముర్కిబైటముర్కి । తల్లిగర్భమందుముర్కి ।
ముర్కియందునేనుముర్గి । పెర్గితిర్గిమురియుచున్న ॥ఎంత॥
గబ్బువదలతియ్యదలచి । సబ్బుపెట్టిబడలుతోమి ।
డబ్బెల్లఖర్చాయె । గబ్బింకవదలదాయె ।
దబ్బుదబ్బునీళ్లుపోసి । అబ్బబ్బరుద్దుచున్న ॥ఎంత॥
అత్తరుపన్నీరుమంచి । పునుగుజవ్వాజిపూసి ।
కస్తూరిలోగంధంకల్పి । దేహమంతబాగపూసి ।
కొంత మెరుగుపోడర్.పూసి । ఎంతశుద్ధిచేసినగాని ॥ఎంత॥

దీనిలోనేముట్టుకట్టు । ముట్టునిలచిముద్దకట్టె ।
దీనిలోనెపిల్లకట్టు । దానిలోనెపిల్లపుట్టు ।
శుక్లశోణితచుట్టుముట్టు । నేనుశుభ్రమందుఎట్లు ॥ఎంత॥
మురికినరుడు ముర్కిజన్మ । ఎర్కఎర్గి తెలుపుకున్న ।
తుర్కఅజీమునామమన్న । ముర్కితత్వముబ్రాసుకున్న ।
పరమభక్తులారమీకు । శరణార్తి చేయుచున్న ॥ఎంత॥

90. కీర్తన – రా॥ హిం॥ సురట తా॥ ఆది.

రంగాపంఢరినాధ । రంగాపుండరీకాక్ష ।
రంగాశ్రీపాండురంగ । విఠలవిఠలవిఠ్ఠల ॥రంగ॥
కస్తూరిరంగా । రంగామోహనరంగ ।
రంగాకావేటిరంగ । విఠలవిఠలవిఠ్ఠల ॥రంగ॥
రంగానీనామభజన । రమ్యముగ చేయుచుండ ।
రవ్వంతచూడవేమీ । విఠలవిఠలవిఠ్ఠల ॥రంగ॥
కరుణాలవాలనీకు । కరుణేలరాదునాపై ।
కరుణతోబ్రోవురంగ । విఠలవిఠలవిఠ్ఠల ॥రంగ॥
పంజరోదలినీవురావు । పల్లెలోదలిమేనురాము ।
కండ్లచూతుమెటులనిన్ను । విఠలవిఠలవిఠ్ఠల ॥రంగ॥
అండాండమందురంగ । పిండాండమందురంగ ।
బ్రహ్మాండమంతఅజీం । విఠలవిఠలవిఠ్ఠల ॥రంగ॥

91. కీర్తన – రా॥ శంకరాభరణము తా॥ ఏక.

రాండీరాండీవేగ రాండీరాండీ ।
కార్తికమంటనేడు । చూతముపొండి ॥రాండీ॥

రాండి వే॥ భక్తులార । కాయశక్తి రిత్యాండిమీరు ।
దండిగాను పూజసేయ । అంజనేయస్వామిగుడికి ॥రాండి॥
కృష్ణుడు కాళింగుని । మడుగులోన త్రొక్కినట్లు ।
కామక్రోధము లనెల్ల । రామనామమడుగుల త్రొక్కి ॥రాండి॥
అష్ట వేసి అష్టతీసి । మూడు కాల్వల్లాటి వేసి ।
ఆరుమూడు ఏకము చేసి । రామకృష్ణయనుకుంటు ॥రాండి॥
హిందుబంధుమిత్రులార । గురుమూర్తిపుత్రులార ।
సం దేహంబువదలిమీరా । నందాముకుందయనుచు ॥రాండి॥
ద్వైతభావంబొదలి వేసి । వాదంబెల్ల త్రోసి వేసి ।
నాదంబినుచుండుఅజీం । సోహంశబ్దంవదలకుండ ॥రాండి॥

92. కీర్తన – రా॥ మధ్యమావతి తా॥ ఆట.

ఎచటయున్నాడో । సద్గురుమూర్తి ॥ఎచట॥
ఎచటయున్నడో కానీ । జాడ తెలియగ రాదు ।
అచలమార్గముబోధ । చేసినమహానీయుడు ॥ఎచ॥
ఎరుక చేయించె మరచినదెల్ల । మర్పువదలించె ।
తర్కవాదమున్ని మాసిపోవుట చేసి ।
ఎరుకలేనిది । ఎరుగ చేసినమహానీయుడు ॥ఎచ॥
బాటచూపించె । సూటిగ రాక పోక లెరిగించె ।
మాటనిల్పినవాడే నిజశిష్యుడనిపలికి ।
మాటనా చెవియందు । చెప్పినమహానీయుడు ॥ఎచ॥
జోడుజ్యోతులమధ్య । బాగచూడ నేను ।
మూడు వేణులుయున్న । ముడిసంగముననిలచి ।
ఏడుకొండలుఎక్క । నేర్పినమహానీయుడు ॥ఎచ॥

కదలవద్దనెను కదలమెదలనిదాన్ని మొదలువదలకుమని ।
కదలించఅదలించ । నేర్పినమహానీయుడు ॥ఎచ॥
మొదటతానుండు । పిదపచూపులోతాను ।
మాయమైయుండు ।
తుదలుమొదలుఆఅజీం । కండ్లకాననేరాడు ।
వదలనిఆస్పద । మొసగినమహానీయుడు ॥ఎచ॥

93. కీర్తన – రా॥ కమాచి తా॥ ఆది.

నీబోధనుమరువనుగురువర ।
నామదిలోనిలిపినగురువర ।
తారకమంత్రముసాధనశోధన । హరిహరబ్రహ్మాక్షరలక్ష్యము॥నీ॥
చింతనా నామదివేరిక చేయునా ।
పంతమొదలినీచెంతజేరి ।
ముక్తికాంతతోగూడెనూత్రిమెరిగితి । గురువర ॥నీబో॥
వీడితీ దుర్గుణములనేనిక వీక్షితి ।
నడువడినుడువడినీతోనేర్చితి ।
ఈడపింగళసుషుమ్నమర్మము । గురువర ॥నీబో॥
ప్రణవమునేర్పియు । ప్రాణాయామము ।
గణగణగంటదశదిశనాదము ।
ఘటమఠమందునఅజీముఃవినుట । గురువర ॥నీబో॥

94. కీర్తన – రా॥ శంకరాభరణము తా॥ ఏక.

రమ్మంటెరాదది । పొమ్మంటెపోదది ।
రామరామయనుమనసా । వస్తుందిచూడు ॥రమ్మ॥

కిందికైతెనిల్వదది । మీదైతె వెళ్లదది ।
మదిలోనదధిముధించుచున్నదీచూడు ॥రమ్మ॥
నాదంబుతో పుది । ఆనందమయ్యేది ।
వాదంబువెళ్లగొట్లాచేస్తుందిచూడు ॥రమ్మ॥
అహంబునుంచక । భేదంబులెంచక ।
సోహంబుస్వాధీనమయిందిచూడు ॥రమ్మ॥
అండాండమందది । పిండాండమందది ।
బ్రిహ్మాండమదృష్టినిల్పిందిచూడు ॥రమ్మ॥
నృత్యంబుగాదది । సత్యంబేవాదది ।
సద్దార్ నగరమందు । అలజీముచూడు ॥రమ్మ॥

95. కీర్తన – రా॥ హిం॥ సురట తా॥ తిశ్రిగతి.

నీపాదసేవచేయు । మమ్ముపిలువవారంగ ।
మాపాపమొదలతీసి । మమ్ముబ్రోవవా రంగ ॥నీపా॥
పంఢరిపురమువచ్చెదము । దండిగభజనచేసెదము ।
పుండరీకవరదహరి । విఠ్ఠలవిఠ్ఠలయనుచుమేము ।
పుండలివారంతనీదు । మందిరమందెనిలచెదము ॥నీపా॥
నీపాదాసులము । మేముకామపాండురంగ ।
నీదాపుజేరిమేము । వుండరాదపాండురంగ ।
ఆధారమైనవేల్పునీవెమాకుపాండురంగ ॥నీపా॥
రంగరంగయనుచునీదు । రమ్యమైనభజనచేసి
రంగరంగయనుచు మద్దెల । తాళముకొట్టిచిక్కులువేసి ।
రంగరంగయనుచుచక్రిభజనచేసిఅడ్డులువేసి ॥నీపా॥

నిన్నుమేముమరచియున్న । మమ్ముమరువవద్దురంగ ।
ఎన్నితప్పులున్నమావి । తూడ్చివేయవలెరరంగ ।
కన్నతండ్రియనుచునిన్ను । అజీంమొరలుచేసెరంగ ॥నీపా॥

96. కీర్తన – రా॥ నాదనామక్రియ తా॥ ఆది.

రామామృతమును ప్రేమతో గ్రోలనపాయముగలుగదుఓరన్న ।
క్షేమముతో సంసారసాగరము। దాటెదవికవినుమోరన్న॥రా॥
పామరమనిమెడిపురుపునత్రుటిలో। బరిమార్చునుగదరోరన్న ।
కామముకలియనికీలుదెల్పికలిమాయనుబాపురఓరన్న ॥రా॥
శ్యామలాంగునికోమలమృదుపద । కమలముజూపురఓరన్న ।
సేమమెఇదియనిరాములధ్యాన్నము । నిరతముజూపురఓరన్న॥
నిర్వికారుడుమరినిష్కళంకుడు । నిగమగోచరుడుఓరన్న ।
నిర్వికల్పుడు నిర్మలాంగుడు । నిర్మలాత్ముడుఓరన్న ॥రామ॥
శమదమాదిసద్గుణగరిష్టుడు । సదమలహృదయుడుఓరన్న ।
సనకసనందన సనత్కుమార । సత్పదదాయకుడోరన్న ॥రా॥
సాగరశయనుడు సాధువంద్యుడు । రాగరహితుడుఓరన్న ।
సర్దార్ నగరపుసర్వజనులకు । శుభములొసగునుఓరన్న ॥రా॥
దీనబంధుడు దయాసింధుడు । విరాట్ స్వరూపుడుఓరన్న ।
జ్ఞానంబొసగిఅజీముదాసుకు । భక్తినొసగునుఓరన్న ॥రామ॥

97. కీర్తన – రా॥ నాదనామక్రియ తా॥ ఏక.

హరేరామహరేరామ । రామరామహరేహరే ।
హరేకృష్ణ హరేకృష్ణ । కృష్ణకృష్ణహరేహరే ॥హరే॥
నిరంతరమునిన్నదిన్ దలంచెద। కరీంద్రసన్నుతహరేహరే॥హరే॥

కృపాఘనా యేముపాయ మెరుగను । అపారకరుణాహా రేహా రే॥
మొరాలకించియుబిరానఅజీముదాసునిబ్రోవ వెహా రేహా రే॥హా॥

98. కీర్తన - రా॥ గరుడధ్వని తా॥ ఆట.

జననిజనకులసేవచేసితె । యాత్రిలన్నివె యున్నవి ।
మనసుమందిరమందు దేవుడె । జాతరలుఇవియున్నవి ॥జన॥
వాసికెక్కిన కాశిరామేశ్వరపురంబిదెతిరుపతి ।
విశ్వనాధుడు వెంకటేశ్వర । స్వామియుండేది దేమది ॥జన॥
గంగయమునతుంగభద్రయు । కృష్ణానదిగోదావరి ।
పొంగియున్నవిపంచనదులును । పంచవటిఇదేయున్నది ॥జన॥
సంగమేశ్వరమందునదిఒకలింగమదియందున్నదీ ।
అంగపాపములన్నిటికిభవ । నాశియైమనుచున్నదీ ॥జన॥
జననిజనకులసేవచేయని । పుత్రులోలదనినుడివిరి ।
అనుచుబలికిరజీముశాస్త్రిలు । ఘనులుఇటువచియించిరి ॥జన॥

99. కీర్తన - రా॥ భీంపలాస్ తా॥ ఆది.

నీధ్యాన్నముజేసెటి । జ్ఞానమునొసగుట ।
మొరలిడుచుంటీరామహారె ।
నాదాతవుజన్మనివారణజేయుట। మొరలిడుచుంటీరామహారె॥
నీనామమురూపము తెలియనిది ।
నినురామాహారియని స్తుతియించి ।
నానావిధంబులనుప్రార్థనజేసియు ।
మొరలిడుచుంటీరామహారె ॥నీధ్యా॥

నీసరివారిలలేరిక ఎవరు । నాదారప్రభువరనీవెగతి ।
నీపాదకమలములనమ్మియునిరతము ।
మొరలిడుచుంటీరామహరె ॥నీధ్యా॥
నాహృదయమునందుననీవెహరి । నీయందున నే నే లేనుహరి ।
నీహృత్కమలమునందేనన్నుచేర్చుట ।
మొరలిడుచుంటీరామహరె ॥నీధ్యా॥
నీద్వారములన్నియుబంధించి । నాదారిసుషుమ్నలోనడిపించు ।
ఆధారమువకటెదిచాలు నిల్పుటకు ।
మొరలిడుచుంటీరామహరె ॥నీధ్యా॥
నీజపతపములుజేసెటివారు । నిజమగుభక్తులువారెఅటెం ।
రాజయోగులకువరములొసంగుట ।
మొరలిడుచుంటీరామహరె ॥నీధ్యా॥

100. కీర్తన - రా॥ శంకరాభరణము తా॥ ఏక.

రంగరంగరంగమా ।. మొరలన్నివింటవ ।
రంగమమ్మపంఢరికె । చేరరమ్మంటవ ॥రంగరంగ॥
రంగరంగయనుచున్న । పాండురంగయనుచున్న ।
రంగపంఢరినాథ । పుండరీకయనుచున్న ॥రంగరంగ॥
మద్దెలతాళాలుమ్రోయ । తద్దింతక్కిటయని ।
పెద్దపెద్దధ్వాలతో విఠ్ఠలవిఠ్ఠలనుచుండ ॥రంగరంగ॥
భక్తిముక్తిఇచ్చుటకు । శక్తిగల్లవాడవని ।
జ్ఞప్తిలోనన్నుంచుకొని । సుషుప్తివదలకున్న ॥రంగరంగ॥
పంఢరికివచ్చుటకు । దండిగనుడబ్బులేదు ।
బండ్లుకట్టివచ్చుటకు । మెండైనఎడ్లులేవు ॥రంగరంగ॥

పంఢరికి రాము మేము । పిండిబియ్యము తేము మేము ।
వండి పెట్టినీకు అజీం । వుపవాసముండ లేము ॥రంగరంగ॥

101. కీర్తన - రా॥ యదుకులకాంభోజి తా॥ ఆది.

మానదు నా శ్రీరాముల భజనసే ।
జ్ఞానేంద్రియములు । స్థిరముగనుండగ ॥మాను॥
రేచకకుంభకమయ్యేది ।
చంచల మొదలియు అచలము కానిదె ॥మాను॥
ఆడుచు ఆత్రైనాధులుండగ ।
జోడు జ్యోతులికి । మెలగుచునుండగ ॥మాను॥
షట్చక్రములు తావు తప్పినను ।
ఇడపింగళ సుషుమ్న ఆడగ ॥మాను॥
రామా యనెరెండక్షరములు ఇక ।
నమ్మియు అజీము । స్మరణచేయకనె ॥మాను॥

102. కీర్తన - రా॥ హిం॥ తోడి తా॥ ఏక.

రామారామనజాలదు । ఈమనసు ।
కామక్రోధములొదలదు । ఈమనసు ॥రామా॥
తనకు అన్ని తెలసియున్నను । తెలియకున్నట్లున్నది ।
మనసు తానే ఆత్మబుద్ధి । చిత్తమనుచు యున్నది ।
జ్ఞాని అజ్ఞాని రెండిట । ఈమనసు ॥రామా॥
నేను మందిరమందు నిలచిన । నన్ను నిలువనివ్వదు ।
తానువినదా రామభజన । కొంతనను విననివ్వదు ।
గానసమ్మి తెచెరచును । ఈమనసు ॥రామా॥

తానుతన కేరాజుఅనుకొని । తనకుజిహ్వాప్రధానని ।
తానుకొంకెతలంపుతలచును । తనువుచే సేవ్యృధాయని ।
తానేతనువుకుశత్రృవు । ఈమనసు ॥రామా॥
తానువూచనిఅన్నినీచని । అనుటనేర్చియున్నది ।
తానుఊచనీచులందున । చేరిపలుకుచున్నది ।
తానుఎవ్వరోకానదు । ఈమనసు ॥రామా॥
మనసువెంటనీవువెళ్లకు । కీడుగలుగునుఓఅజీం ।
మనసునునీచేతనుంచుకో । మేలుకలుగునుఓఅజీం ।
జ్ఞానాధ్యాన్నముచెరచును । ఈమనసు ॥రామా॥

10౩. కీర్తన – రా॥ తిలకామోద్ తా॥ ఆది.

ఓంశబ్దంబుగలిగెగద । ఆశబ్దమెఓంయనిపలికెగద ।
ఓంకారమెబీజంబాయెగద । ఆత్రిమూర్తులందెకలిగిరట॥ఓంశ॥
అకారుకారమకారమనియా । నామంబవిటికిగలిగెగద ।
ఆదిఅంత్యం మధ్యరహితం । సర్వంబద్ధం తెలిపెగద ॥ఓంశ॥
ఓంకన్ననుమున్నదిసున్నగద । ఓంవున్నదెసున్నలోనిమిడెగద ।
ఓంసంస్కృతపదమని తెలిసెగద। ఓంకుక్షైకుక్షఅరబిగద॥ఓం॥
వేదమూలముఓమెగద । వేదాంతముమూలముఓమెగద ।
నాదువుబిందువుఓమెగద । ఆదిదశదిశలెల్లఓమెగద ॥ఓంశ॥
హిందుముసల్మాన్ ఒకటెగద । బంధుసహోదరులైరిగద ।
అందరిదేవుడుఒకడెగద । అందురుఈశ్వరుఅల్లగద ॥ఓంశ॥
అజీముతత్వమువ్రాసెగద । నిజగురుబోధను తెలిపెగద ।
పూజవిధానమునేర్పెగద । నిజమగుఅచలముజూపెగద॥ఓంశ॥
కోహంకస్త్వంబెరుకగద । ద్వైతాద్వైతంబెరుకగద ।
సోహంబన్నివధించెగద । అహంభావంబొదలెగద ॥ఓంశ॥

104. కీర్తన - రా॥ బేగడ తా॥ ఆట,

పరులచేతికిఇవ్వవద్దండీ । గురురాయనన్ను ।
పట్టిమీరెకట్టికొట్టండి ॥పరు॥
గురువెహరిహరబ్రహ్మాయనికద । గురువరమీశరణుజొచ్చితి ।
స్థిరముగమీచరణములు । నా ।
హృదయమందుననమ్మియుంటిని ॥పరు॥
త్రిగుణమనునది తెగులుతగిలె । ఆత్మతల్లడిల్లుచుండగ ।
తగినఔషధమాత్రఇస్తిరి । ఆత్మసాక్షాత్కారమనునది ॥పరు॥
దండిగనుఆబ్రిహ్మాదండి । పూసలందునపోగుగ్రుచ్చి ।
అండపిండమధ్యఅజపమాలత్రిప్పటనేర్పిమీరు ॥పరు॥
ద్వైతమిదిఅద్వైతమిదియని । చేతపటమునువ్రాశిచూపియు ।
జ్యోతిలోపరంజ్యోతిచూచే । రీతి తెలిపినఘనులుమీరు ॥పరు॥
కొదవలేనిపదవిశిష్యుని । మదిలోనింపిఅజీముఉండగ ।
వదలునాసద్గురునగరు । మదిలోనీదుపాదసేవ ॥పరు॥

105. కీర్తన - రా॥ కమాచి తా॥ ఆట.

ఇదియేమిచిత్రమోతోచదు । ఓఈశజగదీశ ॥ఇది॥

సృష్టించితివినన్ను । నాలోనామనసును ।
దృష్టిగానుజేసి । స్పష్టము తెలిపితివి ॥ఇది॥

సృష్టించితివిఈశ । సృష్టిముజ్జగములు ।
సృష్టిసర్వాంత్ర్యామి । దృష్టికికనపడవు ॥ఇది॥
దృష్టిదృక్కులోనిన్ను । భ్రూమధ్యజూచిన ।
దృష్టిఆత్రికుటిపై । నిలిపిచూచినలేవు ॥ఇది॥

అలనాడునినుదలచి । ధృవుడుధ్యానించిన ।
తులదూగివానికి । దరిశనమిచ్చినప్రభు ॥ఇది॥
మార్కండేయుడునీదు । తపముచేయగనీవు ।
శీఘ్రింబెలతనికి । ప్రత్యక్షమైతివి ॥ఈశ॥
జపతపములుఇలలో । చేయజాలకఅజీం ।
కృపకుపాత్రుడనై నిలచితిఈశ్వరా ॥ఇది॥

106. కీర్తన – రా॥ బింప్లాస్ తా॥ ఆది.

నల్లనివాడశ్రీకృష్ణరారా । నీస్మరణానేచేసేటిజ్ఞానంబునొసగీ ।
నన్నేలుకోర ॥ నల్ల॥
కరిచేసినమొరలెన్నోనీవింటివి । త్వరలోనేకరిబాధలనుగంటివి।
కరిరక్షింపగ । చక్రంపంపించగ । హరియించెనుమకరిని
చక్రంబుకాదా ॥ నల్ల॥
నిన్నుసభలోనద్రౌపతిప్రార్థించగ । ఎన్నోవలువలొసంగిన
ప్రభువీవెగ । కానరాకున్నవే । దీననాథుండవే ।
మీనరూపావతారనవనీతచోర ॥ నల్ల॥
నిన్నునేతీరుచూతును తెరలుందువు । ఇన్నుమిన్నుమొదలు
సర్వములోనుందువు । నిన్నుదరిశించగ । నన్నుసెలవొసగవ ।
నాకన్నులువుండుటఫలమేమిదేవ ॥ నల్ల ॥
ధరసర్దార్ నగరనివాసుండవే । వరదాయకముల్లోకపాలుండవే।
శిరయురమొంచుకా । స్మరణచేసెకదా । పరమాత్మ ।
అజీంధడాఖ ॥ నల్ల॥

107. కీర్తన – రా॥ కల్యాణి తా॥ ఆది.

అండచేరవలెరా । ఏడుకొండలెక్కవలెరా ।
తిరుపతినీపుచేరవలెరా ॥అండ॥

ఎండలకదరక। వానలబెదరక । చలిగాలియనుచుమనసుచెదరక।
వెంకటరమణగోవిందాయని । గుండ్లుగుహాలను
దాటగవలెరా ॥అం॥

క్షీరాన్నంబులసతతముగోరుచు। క్షితిపై వెదకుచుపరుగిడబోకు।
గర్వంబాదలిరొట్టెలుతింటె । పర్వతమెక్కేబలము
కలుగురా ॥అం॥

ముక్తినిమిత్తముభక్తితోనడచితె । జ్ఞప్తితో దేవుని జపించు
చుంటె । శక్తితోమీాదికిపోదువునీవు । సుషుమ్న దారిని
చేరుకొనెదవు ॥అండ॥

అజీంధడాఖపాటలుఅంటె । సుజనులునవ్వేచుచదువుచునుంటె।
కుజనులుతుర్కనీచుడుఅంటే । నిజముకల్లయొ
దేవుడెరుంగును ॥అం॥

108. కీర్తన – రా॥ శంకరాభరణం తా॥ ఆది.

అల్లాఈశ్వరుడొకడేకాడ । ముల్లోకములకుకర్తకాడ ।
వేల్పుఒక్కడే దేవుడురోరన్నో । తిక్కన్న । నీ కోర్కెలన్ని
తీర్చునురోరన్నో తిక్కన్న ॥వేల్పు॥

తనతత్వానికి తానుచూచుకొని । తనతనమనసులో ఏమొ
తెలుసుకొని । అన్నిఆశలనుతోసివేసుకొని ।
సున్నలోయున్న మహిమకనుగొను ॥వేల్పు॥

వడిగనుమూలాధారమువిడచితె । ఇడాపింగళనడిదారినడచితె।
షడ్చక్రంబులపై అటునిలచితె । తొడిబిడిపడక ।
త్రికుటిఖ్యాలుదు ॥వేల్పు॥

త్రికరణశుద్ధినీవుచేసుకో । త్రివేణిసంగమునందుచేరుకో ।
త్రికాలసంధ్యనీవుచేసుకో। త్రిగుణాత్మాయనెమాటవదలుకో॥ వే॥
దేవుడుఒక్కడెపెక్కండ్రనకు । నీవునిన్నే నేననియనకు ।
అవనిలోజనులతో కల్లలాడకు । జీవునినమ్మి దేవునిమరువకు ॥వే॥
రేచకపూరకఊచస్థానము । నీచాకానవుకుంభకస్థానము ।
అచలము కనుగొనలేదురజ్ఞానము । చంచలమొదలితె
మానాభిమానము ॥వేల్పు॥
హరిహరబ్రహ్మలుమువ్వురువారు।ఎరుగవుఎచ్చటనుందురోవారు
మరచినవారినిమరువరువారు । నరుడవునై ధరకానవువారిని ॥వే॥
నిజమగుగురువును వెతకుచుపోవోయ్ ।
అజీంధడాఖ తెలుసుకరావోయ్ ।
బీజంతత్వంతీసుకరావోయ్। నీవికపోవోయ్। నీవికపోవోయ్॥వే॥

109. కీర్తన రా॥ హిందుస్తానితోడి తా॥ ఆది.

చక్కనిదాన। చక్కనిదాన।నాలోనిలచియున్నా।చక్కనిదాన।
బంగారుఛాయ । కన్యనీనామమె ।
హొయలుమీరిఆడుచున్న । నిన్ను నేనుకానసె ।
అంగభంగపరచినన్ను । ఏడ్పించెదాన ॥చక్క॥
హరిహరయనుచు । ఓంశివయనుచు ।
సహస్రారము పోయెవారిని । మోహించెటిదాన ।
రేచకపూరక । కుంభకములో అస్తగించెదాన ॥చక్క॥
ఆదిఅంత్యమందు । మధ్యనిలచినీవు ।
నాదుబిందుకానవివ్వవు । మోహినివయ్యినీవు ।
అజీముసర్దార్ నగరులోయున్న । సుషుమ్నదాటిమాన ॥చక్క॥

110. కీర్తన రా॥ ఖమాస్ తా॥ ఏక.

ప్రాయమంతగ్గిపోయిందోయ్। ప్రాణము వెడలిపోతుందోయ్ ।
కాయములోనున్న। కామక్రోధము। కోసెడపము నేర్పండోయ్।

ఓ॥ నరుడై పుట్టిన సార్థకమునకై ।
రాముల భజన చేయండోయ్ । రాము ।
ధరలో ప్రీతికిప్పుండేవరికి ।
జపతపములను చేయండోయ్ । జప ॥ప్రా॥
ధర్మకర్మలు చేయండోయ్ । సర్వాధీశుని నమ్మండోయ్ ।
నిర్మలమనసుతో నిత్యముమదిలో ।
హరినేధ్యాన్నము చేయండోయ్ ।

ఓ॥ నిష్ఠసమాధి ప్రాణాయామము ।
దేవునిపూజ చేయండోయ్ । దేవు ।
స్పష్టముపొందు మతమిదిమనది ।
వేదశాస్త్రములు చదువండోయ్ । వేద ॥ ప్రా ॥
న్యాయంబొదలక ఉండండోయ్ ।
మాయావదలిపోతుందోయ్ ।
మయామయుని ఆధ్యాన్న మెమనకు ।
ధనధాన్యంబులు ఇస్తుందోయ్ ।

ఓ। నరుడనిమురియుచు ఇటుఅటుతిరుగకు ।
దేవుడు వెంటనె ఉంటాడోయ్ ।
అన్నీకనుగొనుచుంటాడోయ్ ।
సత్యంబొదలక ఉండేవారికి ।
కోరినవరములు ఇస్తాడోయ్ । కోరి ॥ప్రా॥

సద్గార్ నగరులో ఉంటాడోయ్ ।
నిరతముపాటలు వ్రాస్తాడోయ్ ।
అరమర లేక అజీంఘడాఖ । అందరిదాసుడ నంటాడోయ్ ।
ఓ॥ పండితులార। శాస్త్రులుకవులు। తప్పులుదిద్దండంటాడోయ్।
శిరయురమొంచుకయుంటాడోయ్ ।
సోదరసోదరిమణులారా ।
ఈపాటను చదువండంటాడోయ్ । పాట ॥పా॥

111. కీర్తన రా॥ తిలకామోదు ఆదితాళం.

రమేశ । దానవనాశ । వైకుంఠవాసశ్రీశ ।
నెరనమ్మినాను దేవ । శ్యామసుందర । దేవ ।
శ్యామసుందర ॥రమే॥
నామమే మొరూపమే మొ । నరయనైతినే ।
నీమహామహిమల దెలియనైతినీ ॥రమే॥
నాదుబిందుస్థానములనే । దెలియనైతిని ।
వాదము । భేదము । లొదలనైతినే ।
నీదయారసంబుగోలగ । నోమనైతినే ।
మేదినీ అజీం విభవముల । దలువనైతిని ॥రమే॥

112. —(శ్రీ అంజనేయస్వామి - మంగళహారతి)—
రా॥ తోడి తా॥ ఆది.

హారతినైకొనరా । సార ॥హార॥
మారుతిరారా । చారుశరీర ।
మనమలరగచేకోర ॥హార॥

దీనజనావన । కపికులభూషణ ।
మానినిజానకి । దుఃఖనివారణ ।
కరుణా । భరణా ।
దానవహరణ ॥హార॥

ధారుణిసర్దార్ । నగరవిహార ।
దాసాజీంకవి । భవభయదూర ।
మేరు । ధీర ।
పవనకుమార ॥హార॥

113. –(శ్రీ సాంబశివమూర్తి – మంగళహారతి)–

రా॥ దర్బార్ కన్నడ తా॥ ఆది.

హారతిగొను శివశంకర ।
పురహరసాధువ । శంకర ॥హార॥

గారామారగ రారా ।
పారవారప్రణవ । విచార ।
గౌరీమానస । చంద్రిచకోర ।
భూరికృపాకర । ధర్మావతార ॥హార॥

లింగావృషభతురంగ ।
భృంగిసంగ । భవభయభంగ ।
గంగాధర ప్రవిమలభస్మాంగ ।
అంగజమదహార । సదయాంతరంగ ॥హార॥

రజితాచలశుభసదన ।
పరమాద్భుతసంశోభితవదన ।

భుజగభూషణ । భువనాభరణ ।
అజవందితఅజీం । ఆపన్నివారణ ॥హార॥

114. –(శ్రీ విష్ణుమూర్తి - మంగళహారతి)–

రా॥ దుర్గా తా॥ ఆది.

రంగనాధ । మంగళముఁరా ।
మాతంగ । వరదాత ॥రంగ॥

సంగతబుధజన । సదమలరూప ।
సంతతమురళీ । నాదవినోద ।
మంగళాంగ । భక్తాంతరంగ ॥రంగ॥

పరమకృపారస । పంకజనయన ।
పన్నగశయన । పతీతపావన ।
ఘోరపాపహరణా । శ్రీరమణా ॥రంగ॥

సకలనియామక । జగదుపకార ।
సన్నుతఅజీం । సంకటదూర ।
గోకులేందిర । నవనీతచోర ॥రంగ॥

సంపూర్ణము.

—— ○ ——

త్రివేణీ సంగమ మంగళ తరంగిణి

——:o:——

ద్వితీయ భాగము.

1. కీర్తన రా॥ ధీరశంకరాభరణము తా॥ ఏక.

రాంకీమందిర్ హైహమఁ మే । మందిర్ మే మేరా రామ హై ।
పూజతావుస్కా సదా । పూజారివుస్కా నామ హై ॥రాం॥

రాతదిఁ సోహంక మాలా । ఫేరతాజప్ జప్ కెటి ।
శబ్దఓంనాదంసునాత । సున్నాహమారా కాముహై ॥రాం॥

కహతే హైఁ వేదాంతజిస్కా । శాస్త్రోంపండిత్ తమాం ।
యోగప్రాణాయామజపతప । వుస్కా సమాధీనాము హై॥రాం॥

షేఖ్ బాబిహమఁ ఏకకాహీ । ధ్యానకర్తే రాతోదిఁ ।
షేఖకహతే అల్లాహరహమాఁ । బ్రహమఁకహేంరామ హై॥

సర్వకర్తసబ్ కమాలిక్ । సర్వవ్యాపీఏకహై ।
ఓముసేజజ్ కుల్ బనాయ । కుఁ వుసీకానాముహై ॥రాం॥

కహతే హైఁ ముర్ షద్ గురూకు । భేదకూకహతే హైఁ గుర్ ।
బేసమర్ఝలడ్నా ఝగడ్నా । దునియామెకిస్కా నాముహై॥రాం॥

యేభజఁ భక్తోఁ నేసుఁకర్ । ఖూబుహాస్తే హైఁ అజీం ।
క్యావ్ నసత్ చిత్ హొవా వెఆనంద్ ।
జిస్కాజబాఁ షర్ నాముహై ॥రాం॥

2. కీర్తన రా॥ నాదనామక్రియ తా॥ ఏక.

రాంరాంబోల్నా । మాతాండవారంతే ।
సీతరాంబోల్నా । మాతాండవారంతే ॥రాం॥
మాతాండనాయకుడు । మార్తాండరూపుడు ।
మాయందెరాంరూప్ । భర్తి జేసిపంపినాడు ॥రాం॥
భియ్యాభియ్యారేభియ్యా । నిరూప్ రాములవాడు ।
మూడుకాల్వాలందుమాక్కు । మునుగువాడుపంపినాడు ॥రాం॥
బాపురేగో నెల్ నిండ । మైదుముక్కలున్నావి ।
బాగసాఫ్కర్నారెభియ్యా । రాంనాంసబ్బుపెట్టి ॥రాం॥
మాతాండఆకర్ భియ్యా । స్వాక్ నగర్ లోవుంచు ।
మాల్ అమ్ముకొనిఅజీం । పెళ్లియైపోతుంది ॥రాం॥

3. కీర్తన రా॥ బిళహరి మిశ్రిమ తా॥ ఎక్ తాల్.

ఇసీతర్ మర్ మెసోహాంకీ । సదాసున్నాహీంభజనాహై ।
ఇసీమేఖూబుదర్శన్ కూ । నిఝూనాహైసాభజనాహై ॥ఇసీ॥
ఇసీమేనాదహైబిందూ । కళాహైతారకమంత్రం ।
ఇసీమేదశవిధనాదం । సునాకర్ నాహీంభజనాహై ॥ఇసీ॥
ఇసీమేకర్ నజపతపసబ్ । ఇసీమేసర్వవ్యాపీహై ।
ఉసీకుపూజనామర్ మే । ఉసీకాధ్యానభజనాహై ॥ఇసీ॥
ఇసీమేతత్ భిహైత్వంభీ । ఇసీమేద్వైతాద్వైతంభీ ।
ఇసీమేఏకోనారాయన్ । హరిహరహర్కిభజనాహై ॥ఇసీ॥
ఇసీమేహైత్రివేణీభి । సహస్రారంవసంగంభీ ।
ఉసీసంగంమెమిల్ మిల్ కర్ । ఫిరాకర్నాహీంభజనాహై ॥ఇసీ॥

ఇసీమేఁజ్ఞానకేయోగీ । లగాతేయోగఇస్ ఘుటమే ।
ఇసీఘుట్ మత్ మెరట్ జానా । వహీశ్రీరామభజనాహై ॥ఇసీ॥
కిసీసేతూనకర్ వాదం । అజింసద్గార్ నగర్ మేఅబ్ ।
ఇసీమేశాంత్ హొయాతీహై । ఉసీకానాముభజనాహై ॥ఇసీ॥

4. కీర్తన రా॥ కన్నడ తా॥ ఏక.

రాంరాంబోలోహారీ । రామానృపాలా ।
శ్రీరామచందర్ క । జగ్ మెఉజాల ॥రాం॥
కృష్ణాహరిహరి । గోవిందమురారి ।
నారాయణాకనామ । సబ్ సెనిరాల ॥రాం॥
జై జై రాంఓజై సీతరామా। కారుణ్యాసింధుగదాచక్రవాలా॥రా॥
రాంరాంరక్షించు । కృష్ణకృపాలా ।
రామాగోవిందఓ । రామాగోపాలా ॥రాం॥
హారిసద్గార్ నగర్ । హర్ జానివాసీ ।
హర్ వఖ్తుమామీాద । దయఉంచుచాలా ॥రాం॥
రాంభజక్ కైసా । లిఖాహైముసాఫిర్ ।
అజింధడాఖఓ కర్నూలువాలా ॥రాం॥

5. కీర్తన రా॥ దర్ బార్ తా॥ ఏక.

అష్రేఆలాహై లిఖితమై । యున్నదిగా ।
కల్మా । లాఇలాహ ఇల్లల్లాహాకదా ॥అష్రే॥
కల్మతయ్యాబ్ లాఇలాహ । ఇల్లల్లాయని చదివిన ।
కల్మషంబులువదలిపోవును । మదిలోనమ్మియుండిన ।
కల్మభేదము తెలిపే । మహమ్మదుగా ॥అష్రే॥

ఆదిఅంత్యమధ్యమంత । నిండియున్నదికల్మచే ।
ఆదినారాయణహరియని । కల్మదెలుపుచున్నది ।
పాదునిల్పినదేమదికల్మగదా ॥అష్టే॥
ఆదిఅంత్యములేకమున్నె । సున్నయొక్కటియున్నది ।
అట్టిసున్నలోఓంకార । శబ్దముపలికియున్నది ।
నాదుబిందుకుకల్మనెకేలుగదా ॥అష్టే॥
వందనంబులుహిందువులకును । సాహెబులకుసలాములు ।
ఇందుదీనునిర్వ్రాతలున్న । దిద్దివేయుశితప్పులు ।
హిందూమహమ్మదీయులకజీమెకదా ॥అష్టే॥

6. కీర్తన రా॥ పట్‌దీప్ తా॥ ఏక.

రాంరాంబోల్ తెజగసబ్ । రాంనాంకిసూక్కాహై ।
రాంమందిర్ అందర్ జాకర్ । కర్తేభజన్‌కిసూక్కాహై ॥రాం॥
రాంమందిర్ మన్‌కేఅందర్ । రాంబైఠేఉస్కేఅందర్ ।
రాంతోనిరూప్ మూర్తి । పూజాకర్తేకిసూక్కాహై ॥రాం॥
రాంకూమాతాపితానహీఁన్ । సీతాపతీకికిస్‌కూహై ।
రాంనిరంజన్‌ప్రభుకులక్ష్మన్। భరతబంధూకిస్‌కూహై ॥రాం॥
దశరథబైఠే సింహాసన్‌పర్ । అయోధ్యానగరీహై ।
దశదిశ మెఢంకాబాజె । రామదశఓకిస్‌కూహై ॥రాం॥
రాంవహీహైరహీంవహీ । త్రిలోకకాజోప్రభుబనా ।
రాంఉస్‌కుబోలతేఅజీం । పూజనజపనాఉసూక్కాహై ॥రాం॥

7. కీర్తన హిం॥ తోడి తా॥ ఏక.

గై । హారహారమాదిర్ మే । హాం । మఁకీమందిర్ భూల్ గై ।
హాం మఁకీమందిర్ భూల్ గై ॥గై॥
తులసీమాలా జపకర్ ఫేరే । వఁకామాలాభూల్ గై
హాం । మఁకామాలాభూల్ గై ॥గై॥
తఁసూబాంధే మడిపీతాంబర్ । మఁకీమడిభూల్ గై ।
హాం మఁకీమడి భూల్ గై ॥గై॥
ఆసఁ వూపర్ బైఠే జబ్ కే । మఁకుబితానభూల్ గై ।
హాం మఁకుబితానభూల్ గై ॥గై॥
ఖేచరిముద్రి దేఖేజబ్ సే । భూచరిముద్రిభూల్ గై ।
హాం । భూచరిముద్రిభూల్ గై ॥గై॥
బంఅలక్ హాం కహో తేఫిర్తే । త్రికుటిచఖ్నా భూల్ గై ।
హాం త్రికుటిచఖ్నాభూల్ గై ॥గై॥
బాహేంక్ ధూనీలగాకె బైఠే । దంకీధూనీభూల్ గై ।
హాం । దంకీధూనీభూల్ గై ॥గై॥
యోగసమాధి లగాకె బైఠే । రామనామభూల్ గై ।
హాం రామనామభూల్ గై ॥గై॥
అజంగురూ కేచేలేబఁకర్ । గుఘుటగురుకూభూల్ గై ।
హాం గురుఘుటగురుకూభూల్ గై ॥గై॥

8. కీర్తన రా॥ మిశ్రమశ్రీరంజని తా॥ జుల్వా.

ఏక్కే ఆపఖ్ హైఁదో । శేఖ జౌర్ ఏక్ బ్రాహ్మఁ ।
వస్లకుఛ్ హోతీనహీఁ । ఖోర హే హైఁ జానోమఁ ॥ఏక్కే॥

ఏకుత్రో జున్నారు డాలా । ఝట్ గళా దాడీ ముండా ।
ఏకుతోఁ ఖత్నాకరాతె । జట్ ముండా దాఁడీ రఖా ।
ఏకుతోఁ మందిర్ బనాయ । బుత్ రఖా పూజా కియా ।
ఏకుతోఁ మస్జిద్ బనాయ । ముల్లాబనా సిజ్దా కియా ।
ఏకుతస్వీర్ దేఖతా । ఔర్ యేతో తస్వీర్మేమగన ॥ఏక్కే॥
ఏకుతోఁ సాయీఁ బనా । రఘట్ లుంగ్ లంగోటీపర్ కసా ।
ఏకుతోఁ సాధు బనా బస్ । రాఖ్ మల్ మల్ మేఁ బసా ।
ఏకుతోఁ కహే సేలగా । ఓంహరహరశంభుశివ ।
ఏకుతోఁ కహే నేలగా । ఓరబ్ మెరే మాలిక్ ఖుదా ।
ఏకుతోఁ కర్తా నమాజ్ । ఔర్ దూసరా కర్తా భజన్ ।
ఏకుతోఁ కాశీ గయా । తీరథ్ కులే వాపిస్ హువా ।
ఏకుతోఁ కాబా గయా । హాజ్ కియా జంజంలియా వాపిస్ హువ ।
ఏకుతోఁ బన్ కర్ గురూ । చేలోంకు లేకే చ్నేలగా ।
ఏకు ముర్షద్ బన్ కె ఫుఁర్ ఘుఁర్ కే ముఁరీదికర్నెలగా ।
ఆగ సేజల్తా హైపక్ । ఔర్ ఖాక సే హోతా దఫన్ ॥ఏక్కే॥
పాను హై తేరీ అజీంబస్ । ఏకు మెదో కర్ దియా ।
ఏక్ సదా కున్ కీ థీ బస్ । హై కున్ కర్ దియా ।
ఏకు మేదో కూరఖా । జస్ ఇష్క్ ఉన్నే భర్ దియా ।
ఫిర్ తేరే జల్వే నెబస్ । ఉస్కా దివానా కర్దియా ।
ఏకు బైరామస్త్ బన్ । ఏకు ఫిత్రాకో సెంబన్ ॥ఏక్కే॥

9. కీర్తన రా॥ మిశ్రమిశ్రరంజని తా॥ జుల్వా.

మన్ తో నైలే మేపడా । తన్ గుస్ల్ హువా తో క్యా హువా ।
అజప్ కా జప్ జప్ తా నహీఁ । తపసీ బనా తో క్యా హువా ॥మన్॥

బాంధ తేతన్ కూమతీ । ఏహారాం షేఖ్ ఔర్ బ్రాహమన్ ।
మన్ చలాచంచల్ కహీం । యోగీబనాతోఁ క్యాహువా ॥మన్॥
స్నాన్ తోఁ జానేనహీం । అష్నానకర్తే గంగామెజా ।
గుప్ భవర్ మేడూబా నహీం । సాధుబనాతోఁ క్యాహువా ॥మన్॥
కుఛ్ నహీం అభ్యాసు లేకిన్ । సున్ కె వేదాంతీబనా ।
వేదకుఛ్ జానానహీం । వాదీబనాతోఁ క్యాహువా ॥మన్॥
జాగురూ కేతూశరణమే । భేదపానాఐఆజీం ।
ఛోఁడ దేసబ్ వాదు తేరా । దర్పన్ బనాతోఁ క్యాహువ ॥మన్॥

10. కీర్తన రా॥ సావేరి తా॥ కేద్వ.

ముఝ్కూనఛూనకృష్ణ । మైహూంకువాంరి దేఖో ।
బారాబరస్ కిఛోటీ । కన్యాకుమారి దేఖో ॥ముఝ్॥
నారీహూంఅతదిన్ కీ । దేఖోతో మైలగన్ కీ ।
పుష్పఔర్ సుగంధముఝ్ మే । హైప్యారిప్యారి దేఖో ॥ముఝ్॥
ఛుంఛుం మైచల్తీ ఆయీ । చుంసీకొసర్ లగాయీ ।
గోకుల్ కిరహేనేవాలి । గౌలన్ బిచారి దేఖో ॥ముఝ్॥
మైఏకనీచస్త్రీహూం । భగవానుతుంతో శ్రీహూ ।
చరణోంపెసర్ ఝుకాయీ । దాసీతుంహారి దేఖో ॥ముఝ్॥
జమునామెతుంకుపాయీ । గోకుల్ కులోట్ ఆయీ ।
సంగత్ మేఫిర్ ఘుటాయీ । మాయాతుంహారి దేఖో ॥ముఝ్॥
చందర్ నికల్ నెఆయా । భానూనెమూఛిపాయ ।
కాలీఘటాహైఛాయీ । ఆకాశసారి దేఖో ॥ముఝ్॥
హర్ జా । తుహీంతుహీ హై । హర్ వస్తుమేతుహీ హై ।
లీలాఅజీంని రాలీ । కుల్ జగ్ హైసారి దేఖో ॥ముఝ్॥

11. కీర్తన రా॥ మిశ్రిమశంకరాభరణము తా॥ త్రితాల్.

ఈశ్వర్ అల్లామహాప్రభు । సబ్ పర్ అప్నీకృపా కరే ।
డడడాండడడాండడాడడాం ॥ఈశ్వ॥
కృపాకరేఅప్నే భక్తోంపర్ । నాశ్ కరేసబ్ కర్మకేబంధన్ ।
భక్త్అప్నేమన్ మెయె । నమశ్శివాయఓంజపాకరే ।
డడడాండడడాండడాడడాం ॥ఈశ్వ॥
లగాకర్ యోగ్ కీఅగ్నీ । జలామాయాకసబ్ చిత్త ।
ధున్ లగాఅప్నేప్రభుకా । రాత్ దిన్ జస్ తపాకరే ।
డడడాండడడాండడాడడాం ॥ఈశ్వ॥
హార్ కుపానాకహెతికఠిన్ జగ్ । హార్ తో హార్ హార్ ఘుట్ బసా।
కర్ నజర్ దర్ పస్ పెతూఓం । అలక్ జబ్ కహాకరే ।
డడడాండడడాండడాడడాం ॥ఈశ్వ॥
గురూజీకాతుసేవాకర్ । మిలేమేనఅజీంతుఝకు ।
కఠిన వేదాంత్ కీమంజిల్ । సంభల్ సంభల్ కర్ చలాకరే ।
డడడాండడడాండడాడడాం ॥ఈశ్వ॥

12. కీర్తన రా॥ మిశ్రిమ భీంపలాస్ తా॥ ఆది.

మందిర్ మెజబ్ జావుంగ । మహాప్రభుకుపావుంగ ।
శంభోశంకర్ హరహరకహెకర్। ఘంటాజబ్ బజ్ వావుంగ।
ఓ॥ అందర్ ఈశ్వర్ మైతో బాహార్। వుస్ కుకెవ్వుకర్ పూజ్ నా ।
వుస్ కుకెవ్వుకర్ పూజ్ నా ॥మం॥
ఉస్ కుమాతాపితానహీం । జోరుబచ్చెమకానహీం ।
హార్ వస్తూ మెలీలాతేరీ । దేఖేసబ్ కో దిఖానహీం ।

ఓ॥ పానినిలానభస్మచడానా । వృస్కుకెవృకర్ పూజ్నా ।
వృస్కుకెవృకర్ పూజ్నా ॥మంది॥
ప్రష్పసుగంధ్ఖోపరా । కర్పూర్ హారతిజోక్ మేవ ।
నైవేద్ దేనేదూద్శక్కర్ । లేభగవాన్ ఖాతిర్ ఖడా ।
ఓ॥ పుష్పచడాకర్ నైవేద్ దేకర్ । హారతికిస్కు దేనా ।
హారతికిస్కు దేనా ॥మంది॥
ప్రభుతో మాలిక్ ఏక్ హై । భక్తపూజారిఅనేక్ హై ।
హిందూముస్లీమ్ సబ్ వాజగ్ పే। మోహాసమందర్ ఏక్ హై
ఓ॥ మానసప్రాజసమాజ్ దిల్ కా । మతలబ్ దోకఏక్ హై ।
మతలబ్ దోకఏక్ హై ॥మంది॥
మందిర్ మే హైమన్ మోహాక । బోలెగురూజిఏబచన్ ।
ఫులట్ కెజానాఆనసమాన । గురుఘట్ కర్ లెఅజీంజతన్ ।
ఓ॥ సద్గురుప్రాకెజన్ కచేలె । ప్రభుకజబ్ తో పూజనా ।
ప్రభుకుజబ్ తో పూజనా ॥మంది॥

13. కీర్తన రా॥ తోడి తా॥ ఏక.

చలోచలోఅందరము । పంఢరికేపోవుదము ।
సులభముగాపాండురంగని । పాదసేవచేయుదము ॥చలో॥
చంద్రభాగనదిలోమనము । స్నానమునుచేయుదము ।
శుభ్రముగవిఠలేశుని । మందిరంబుజేరుదము ॥చలో॥
తెల్లమల్లెపువ్వులను । కొల్లలుగకోయుదము ।
యుల్లమురంజిల్లదేవుని । పైనచల్లుదము ॥చలో॥
ఇష్టమైనకాయశర్కర । స్పష్టముగసమర్పించి ।
నిష్ఠాగరిష్ఠులై । అర్చనాజేయుదము ॥చలో॥

కోరికలీడేర్చునట్లు । వరములుదయచేయుమనుచు ।
మొరలుచేయుటకుఅజీం । భక్తితో నెపోవుదము ॥చలో॥

14. కీర్తన రా॥ మోహన తా॥ ఏక.

జై బోలిజగత్ సబ్ ప్యారా । హనుమానునెలంకజలాయ ॥జై॥
శ్రీరాము నెవాలికుమారా । సుగ్రీవుకుతఖ్తుచఢాయ ।
కిష్కింధ సెలమ్కర్ సారా । లేనికైవో రామనృపాలా ॥జై॥
సబ్ వానర్ మిల్ కర్ పల్ మె । వాలాదిగ్రినికాలెవొ జల్ మె ।
ఆవాజ్ ఘుమాయితబల్ మె । జబ్ గుల్ హువలంక మెసారా॥
జబ్ రావణఆకెపుకార । కౌన్ సీతకభర్తాప్యారా ।
దశరథ్ కావోపుత్ర హైప్యారా। హాకెముకాబిల్ హామార॥జై॥
జబ్ సీత నెరాముకుపాయ । లేఘాతిగలేసెలగాయ ।
ధన్ మాల్ బహుత్ సెలుటాయ। విభీషన్ కుషాహాబనాయ ॥జై॥
సద్గార్ నగర్ హైప్యారా । ప్రఖ్యాతిహైముల్క మెసారా ।
హార్ జిన్ఎకగంజ్ హామారా। క్యాఖూబ్ అజీంసుధారా ॥జై॥

15. కీర్తన రా॥ దర్ బార్ తా॥ ఏక.

గాంజేకాదమ్జమ్కెలగావో । సాధుమత్ కుజానాహై ।
గంగాస్నాన్ తో కర్ కేఆవో । సాధుమత్ కుజానా హై ॥గా॥
మత్ మేఘట్ కుజమానా హై।ఝట్ పట్ ఓ భబూత్ చఢానా హై
తన్ మన్ కాఆసన్ బిఛోనా హై। ఓసాధుమత్ కుజానాహై ॥గా॥
ధూనీదంకిలగానా హై । ఓ రామరమయ్యారమానాహై ।
జబ్ బ్రహ్మ సెజీవుకుమిల్ నాహై। ఓసాధుమత్ కుజానాహై॥గా॥
యేయోగ్ అజప్ గాయిత్రీహై । సత్ చిత్ ఆనందావర్తీహై ।

విష్ణుఈశ్వర్ బ్రహ్మాకీ ఓ । సాధుమత్ కుజానా హై ॥గా॥
యేనామ్ ప్రభుకాజప్ తీకల్ జగ్ । యేపీరోపయంబర్ సబ్ ।
జప్ తేమునిరుషిసాధుసంత్ సబ్ । సాధుమత్ కుజానా హై ॥గా॥
ఓమాలిక్ హైయెక్ నామ్ బెసియారె ।
రహమాన్ కోఈబైర్ రాంపుకారె ।
అజీంనాం లేకర్ అనంత్ బిచారే । సాధుమత్ కుజానా హై ॥గా॥

16. కీర్తన రా॥ మిశ్రమ నాదనామక్రియ తా॥ ఏక.

జల్ భర్ నేకు దే రే । కృష్ణాకనయ్యాముఝకు ।
పన్ ఘట్ జానె దే రే । కృష్ణాకనయ్యాముఝకు ॥జల్॥
బగల్ మెరిలియహాత్ మెకులియ । సర్ పర్ చుమ్నిధరి ।
రంఝుంరంఝుంపాయల్ బాజె । గౌలన్ ఆయిహారి ॥జల్॥
స్నాన్ కరానజల్ భర్ లేనా । గోకుల్ జానహారీ ।
సంధ్యావందన్ కర్ నెజల్ యే । పతికో దేనహారి ॥జల్॥
ఖీర్ పకానసై వేద్ బాంధ్ పితాంబర్ మడితీరథ్ పర్ పాద్ ।
లేకర్ ఏ ఛేభోజన్ కర్ నామైనెహారి ॥జల్॥
పాప్ లగేగాతుఝ్కుభగవాన్ । పూజాపాట్ సఘుడా ।
నపతీసతీకాఝుగడలగాకర్ । జగ్ కోతుమ్ నహసాన ॥జల్॥
దైత్యసహ్మారిహారిగిరిధారి । కుచేలుకుకు జేంద్రబనాయె ।
కాళింగ్ ఫ్రూపర్ థై థై నాచె । పుస్ కాపాప్ మిటాయె ॥జల్॥
హార్ వస్తు మేలీలా తేరీ । క్యామైకహూకృష్ణా ।
కమల్ చరణకీదాసీగౌలన్ । తుమ్ హింబచానకృష్ణా ॥జల్॥
చిత్ శుధ్ కర్ లేఅజీం తేర । ఘూసిలగా బైఠె ।
జ్ఞాన్ ధ్యాన్ కాచింతన్ ఛోడ్ కేకృష్ణాతుజ్ సెనరుఠె ॥జల్॥

17. కీర్తన రా॥ భీంపలాస్ తా॥ ఏక.

మైలడ్క్యీపూజారీ బ్రాహామన్ కీ। ముఝే ఆదత్ మూరత్ పూజన్ కీ
నహీఁమందిర్ దేఖమైమన్ కీ।
ఇస్ మన్ మేసూరత్ మోహాన్ కీ ॥మై॥
పితాజి మేరేఆప్ బతాన । మన్ మందిర్ మెక్తై సేజాన।
రాంకిదర్శన్ క్యోఁవుకర్ పాన । రాంసీతిలక్ష్మన్ కి।
ముఝే ఆదత్ మూరత్ పూజన్ కీ ॥మై॥
ఘర్ కెఅందర్ కై జల్ భర్ నా। కహాఁ పెఅష్నాన్ స్థాన్ పెకర్ నా।
మన్ కుపీతాంబర్ మడికొన్ బంధ్ న। ముజెరీత్ శిఖావో ఆసన్ కీ।
నహిఆడత్ వున్ పర్ బైరన్ కీ ॥మై॥
ముద్రపాంచ్ వో ముజ్ కుశిఖాన।పట్ ఘట్ కేసబ్ వో కి త్నే బతాన।
వులట్ కెజానపలట్ కెఆనా। ధరమ్ కర్మ్ సబ్ బ్రాహామన్ కీ।
దుర్గున్ ఛుడావో ఇస్ మన్ కీ ॥మై॥
రామ త్రివేణీపితాకహె। తుమ్ అందర్ కిస్నె బోలెసోహాం।
వున్ కుక్యోఁవుకర్ పూజన్ తుమ్ హామ్। చైతన్ కర్లనాతన్ మన్ కీ।
యాధ్యాన్ కరూఁమైనిర్గుణకీ ॥మై॥
పూరుష్ జపేసబ్ గాయిత్రీజప్। స్త్రీ క్యాపేర్ కెజప్ నాఅబ్ జప్।
బోలొపితాజిఅజప్ కమతలబ్ । ఝులక్ దిఖావో దర్ పన్ కీ।
ఓంఅజీంగురూకెచరణన్ కీ ॥మై॥

18. కీర్తన రా॥ మిశ్రమ తోడి తా॥ ఏక.

హరికేనామ్ జప్ నేకు । తు ఝేజపమాలక్యాకర్ నే।
అజప్ కాజప్ తూజప్ నేకు । తు ఝేజపమాలక్యాకర్ నే ॥హరి॥

లగాకర్ ధ్యాన్ కతాగ । బంధాయిస్ మన్ కేమన్ కేకు ।
ఫిరాజామాలసోహంకా । తు ఝజపమాలక్యాకర్ నే ॥హరి॥
అరేక్యాకర్రిహాహైతు । తే రేమాలిక్ సెలబ్ లేన్ దేన్ ।
హిసాబ్ కర్ నేకుజపమాల । తు ఝజపమాలక్యాకర్ నే ॥హరి॥
మడీతూ బాంధ్ లేమన్ కు । కభీమైలాన హోనా నేదే ।
బుతా నెపట్టుపీతాంబర్ । తు ఝజపమాలక్యాకర్ నే ॥హరి॥
కహేగీజగ్ తు ఝమూరఖ్ । అనాచార్ హైమానస్ బస్ ।
హైమైలాతాగమాలేకా । తు ఝజపమాలక్యాకర్ నే ॥హరి॥
హరికానాంజప్ జప్ కర్ । ఫిరానామన్ కెమాలేకు ।
సిఖాయసబ్ గురూజీనె । తు ఝజపమాలక్యాకర్ నే ॥హరి॥
అజీంయేరాత్ భక్తోంకి । భజన్ జప్ తప్ కేకర్ నేకు ।
జరాతూసీఖ్ లేఐదాస్ । తు ఝజపమాలక్యాకర్ నే ॥హరీ॥

19. కీర్తన రా॥ తోడి తా॥ ఏక.

బాపురేమాతాండ । రేపొమాపొనేడొచూడు ।
భర్తిపట్కొపోతుందన్న । రాంకిపక్ అడ్తిమీద ॥బా॥
మాతాండనాయకుడు । మాంతిమైనరాముఁలుగాడు ।
మంచిదినుసులు మెచ్చుతాడు । లేకుంటెకొట్టితాడు ॥బా॥
తెల్లవచ్చజొన్నలన్ని । కుల్లుపుల్లపెడ్డలన్ని ।
కల్పినట్టిరైతులాను । కాలుచెయ్యికోస్తాడంట ॥బా॥
కొంతసేపెలంగడయ్యా । కొనరయ్యఅమ్మరయ్య ।
కలుతారిగబోకుండయ్యా । కొత్వాలిపడ్తరయ్యా ॥బా॥
సర్దార్ నగరమందుఅజీం । ధరలన్ని తెల్పుతాడు ।
ఉన్నదయ్యబ్యారకాడు । కన్నులకుకానరాడు ॥బా॥

20. కీర్తన రా॥ మాయమాళవగౌళ తా॥ జల్వ.

బహారున్నదండీ । పంఢరీలోభజనకీబహార్ ॥బ॥
పంఢరీమందిరములో । భజన నేయున్నదీ ।
విఠ్ఠల్ కెగల్లేమె । పూలోంకహార్ ॥బ॥
భక్తోనెబాజితే । తాల్ తంబురుచిట్క్యాం ।
తబ్లాఫిటీల్ ఓసితార్ ॥బ॥
పుండరీకాక్షునీస్మరణచేయుచున్నవి ।
విఠ్ఠల్ కెదరిశన్ కు । పంఢరీకుజానె ।
చంద్రిభాగనద్దీకు । హోనాహైఁపార్ ॥బ॥
సద్దార్ నగరునివాసులది । భక్తసమాజ్ మండలీ ।
హరివిఠ్ఠల్ విఠ్ఠల్ బోల్ తే । జాతేహైఁపార్ ॥బ॥

21. కీర్తన రా॥ మాయమాళ తా॥ జల్వ.

ఓంఝాండలేకర్ । పంఢరీకుజాయింగే ॥ఓం॥
విఠ్ఠల్ కుఓంఓం । గానాసునాయింగె ।
దరిశన్ కరాయింగే । భక్తబన్ జాయింగె ॥ఓం॥
కర్ తెభజన్ సబ్ హమ్ । దాసోహమ్ జాయింగె ।
మూలాధార్ పర్ । ఆసన్ జమాయింగె ।
ఆసన్ జమాయింగె । ధూనీలగాయింగె ॥ఓం॥
బ్రిహ్మాధార్ పర్ । మండలీచఢాయింగె ।
బ్రిహ్మానంద్ కా । ఢంకాబజాయింగె ।
చిత్కునాయింగె । సత్కుజమాయింగె ॥ఓం॥

పుండరీకవరద కే । చరణజప్ కెపాయింగె ।
తన్ మన్ ధన్ ఔర్ । జాన్ భీలుటాయింగె ।
జాన్ కులుటాయింగె । ముక్తిజప్ కెపాయింగె ॥ఓం॥
భేద్ జో వేదాంత్ కా । గురూజీసెపాయింగె ।
కాహాసీధిఓలజీం । పండరీకుజాయింగె ।
పావన్ బన్ ఆయింగె । పాప్ సబ్ మిట్ జాయింగె ॥ఓం॥

22. కీర్తన రా॥ కాఫి తా॥ ఆది.

ఓపూజారీ । పూజ్ లేతు । మన్ కిమందిర్ ఏక్ హై ।
ఉస్మెహైమాబూద్ బైఠా । మందిర్ కెఅందర్ ఏక్ హై ॥ఓ॥
ఓఖుదీసెహైబనా । జుజ్ కుల్ బనా । యారబ్బనా ।
ఓరహీంమ్ రహమాన్ సబ్ కా । రాంచందర్ ఏక్ హై ॥ఓ॥
పూజ్ నాఉన్ కూరవాహై । శేఖ్ బ్రాహమన్ సబ్ క్ హైతేఁ ।
హైఁయెసబ్ కరిష్మేపుసీ కే । శ్యామ్ సుందర్ ఏక్ హై ॥ఓ॥
సర్వకర్త సబ్ కమాలిక్ । సర్వవ్యాపీఏక్ హై ।
ఖాక్ కాపుత్లాయెబందా । ప్రాణ్ అందర్ ఏక్ హై ॥ఓ॥
కహితెహైఁ । వున్ కులనంతాఓలజీముష్తాన్ హై ।
గీత్ హార్ ఘటమేహైగాత । సోహంఅందర్ ఏక్ హై ॥ఓ॥

23. కీర్తన రా॥ కమాచ్ తా॥ కేర్వా.

ఓమనసా । శివసర్ వాంతర్ వాసిబోల్ ।
మన్ కాపట్ ఖోల్ కె । ఉస్ మేటటోల్ ॥ఓమన॥
కోయికహాతహై । శివకైలాసి । విష్ణురహేవైకుంత్ నివాసి ।
సత్యలోక్ మెబ్రహ్మారహేతో । హార్ వస్తు మెంకౌను । మనసా ॥ఓ॥

హర్ ఘట్ అందర్ । హుంహుంక హాత్ హై।
శబ్దనిరాలీఆతీఅహాట్ హై ।
ఉలట్ ఘుంగట్ కు దేఖ్ నయన్ సె ।
నామ్ ప్రభూకా బోల్ మనసా ॥ఓమన॥
ఆప్ కుఆప్ తో కుచ్ నహిజానే । మాతపితా కాఆజ్ఞ నమానె ।
ఆప్ సతిపతిసుత్ సబ్ జ్ఞాని । మాలిక్ తేరా కౌన్ మనసా ॥ఓమన॥
విష్ణుఈశ్వర్ బ్రిహ్మాకుతూ నే । ఢూండరహాతూఉన్ కుదివానె ।
భేదఅజీంవో గురుసెపాకర్ । దేఖసమర్థకర్ బోల్ మనసా ॥ఓ॥

24. కీర్తన రా॥ మిశ్రిమ దర్ బార్ తా॥ కేర్వా.

గాఫిల్ మత్ హోమన్ తుజరా। దునియాఘడిభర్ కతికానా హై।
ప్రార్థనకర్ తూ।ప్రిభూకసదా ।
దునియా సెతో ఏక్ దిన్ జానా హై ॥గా॥
జో దేఖ్ సమర్థు మేఆయా హై । ఓకాయామాయాపాయా హై।
ఓ మోహమెతుర్ధుకుఫసాయా హై ।
దునియాఘడిభర్ కతికానా హై ॥గా॥
తూకిన్ లియెజగ్ మేఆయా హై। నరనామ్ సభోంకుజతాయా హై
వోహరికా భేద్ నపాయా హై । దునియాఘడిభర్ కతికానా హై॥
ఏఅంగ్ కుభంగ్ జోకర్ తా హై। లింగాత్మకదరిశన్ కర్ తా హై ।
ఓమర్ నెకెపహె లేమర్ తా హై।దునియాఘడిభర్ కతికానా హై॥
వోఈశ్వర్ కాసబ్ లీలా హై । బస్వలింగ్ గురూకా చేలా హై ।
బస్ ఆ వెల కేలా। జా వెల కేలా । దునియాఘడిభర్ కతికానా హై॥
వోఏక్ నిరంజన్ నిరాలా హై। రహమానొకరీమొకృపాలా హై।
జగ్ జప్ తెలజీం కామాలా హై। దునియాఘడిభర్ కతికానా హై॥

25. కీర్తన రా॥ మిశ్రమ దర్బార్ తా॥ కేర్వ.

ఓకృష్ణా బాన్సి మెమురళిబజా ॥ఓకృష్ణా॥
కృష్ణకన్హయ్యా నందకెలాలా। మోహినిసూరత్ బతా ॥ఓకృష్ణా॥
రేచక్ బాహర్। పూరక్ అందర్। నాభిమెకుంభక్ బతా ॥ఓకృ॥
పూరబ్ పచ్ఛమ్। ఉత్తరదక్షిణ్। త్రివేణిసంగమెలేజా ॥ఓకృ॥
సాంస్ మెప్రణామ్। వోప్రాణాయామమ్।
నిరాస్ సమాధిబనా ॥ఓకృష్ణా॥
పాప్ మిటాదే। శ్రీహరికృష్ణా। పావన్ అజీంకుబనా ॥ఓకృష్ణా॥

26. కీర్తన రా॥ కల్యాణి తా॥ దాదర.

బమ్అలక్ కహెకెసాధు। జోగుమ్ హోగయా।
దమ్‌కుక్యా హోగయా। ఝుట్ వోసమ్ హోగయా ॥బమ్॥
ఆంఖ్ బంద్ హోగయె। సాంస్‌రుక్ నేలగీ।
హోయేసాధుపెదర్ దో। అలమ్ హోగయా ॥బమ్॥
శబ్దపృథివీసెలేకర్ వోఆకాశతక్।
ఓంఘుంఘుంకెహీనాదమ్। దమ్ హోగయా ॥బమ్॥
జబ్ హువానాశ్ మైబన్। రహావోప్రభూ।
కామక్రోధమ్‌తోజల్‌కర్। భసమ్ హోగయా ॥బమ్॥
అండపిండాండబ్రహ్మాండ। వ్యాపీఅజీం।
తూతూమైమైకెఝగ్‌డా। ఖతమ్ హోగయా ॥బమ్॥

సంపూర్ణము.

కొండా శక్తిధరయ్యగారి ప్రీమియర్ ముద్రణాలయమున ముద్రింపబడియె,
సికిందాబాద్.

హెచ్చరిక.

ఈపుస్తకములు వలయువారు:—

గ్రంథకర్త దగ్గరనుండిగాని

లేక

ప్రకాశకులు :

శ్రీ తాటియల్లయ్య గుప్త

షాద్ నగరంగారి దగ్గరనుండిగాని సంగ్రహించగలరు